

„Плътта Ми е наистина храна, и кръвта Ми е наистина питие“ (Йн. 6, 55)

Ние влизаме в света на Бог - имаме нов Отец, ново небе, ново Слово, нова храна, нов живот...

Писанието насочва нашето внимание към Небесната храна. Храната заедно с водата ни поддържа живи - говорим за физическия ни облик. Но ние добре знаем, че нашият живот не е само крехката ни телесна конструкция. Докато храната и водата поддържат

тялото, ние знаем, че в нас има и други същности, които се нуждаят от храна, за да ни помагат да израстваме.

Евхаристията е най-доброто средство, с което разполагаме, за да поддържаме и усилиме нашия вътрешен, божествен живот. Тялото и Кръвта на Христос са основният извор за нашия вечен живот.

Евхаристията е в центъра на

На стр. 5

Храмов празник в Плевен и юбилей от явленията на Божията майка

Празничен беше денят 13 май в енория „Света Дева Мария от Фатима“ в Плевен - бе дадено началото на юбилейната Фатимска година, а също така бе отбелязан храмовият празник на плевенската черква. Тържествената литургия по този повод бе отслужена в 11 ч. от епископа на Никополската епархия монс. Петко Христов. На службата присъстваха Негово Високопреосвещенство Анселмо Гуидо Пекарари - апостолически нунций в България и Македония, а също и делегация от полския град Плоцк. Домакините от Плевен - малките братя конвентуалци отец Венци, отец Ярослав и отец Иринеи, бяха подготвили много старателно празничния ден. Свещениците продължиха традицията с обожаване на Светото причастие и бдение цяла нощ, като енориашите се редуват за мо-

На стр. 4

Да се приютим под мантията на светлината

Папа Франциск официално обяви Францишку и Жасинта Марто за светци на Католическата църква пред стотици хиляди поклонници във Фатима, Португалия.

„За честта на Пресветата Троица, за възвеличаването на католическата вяра и засилването на християнския живот чрез властта на нашия Господ Исус Христос и на светите апостоли Петър и Павел, както и нашата собствена, след надлежно обсъждане и чести молитви за божествена помощ и търсейки съвета на много от

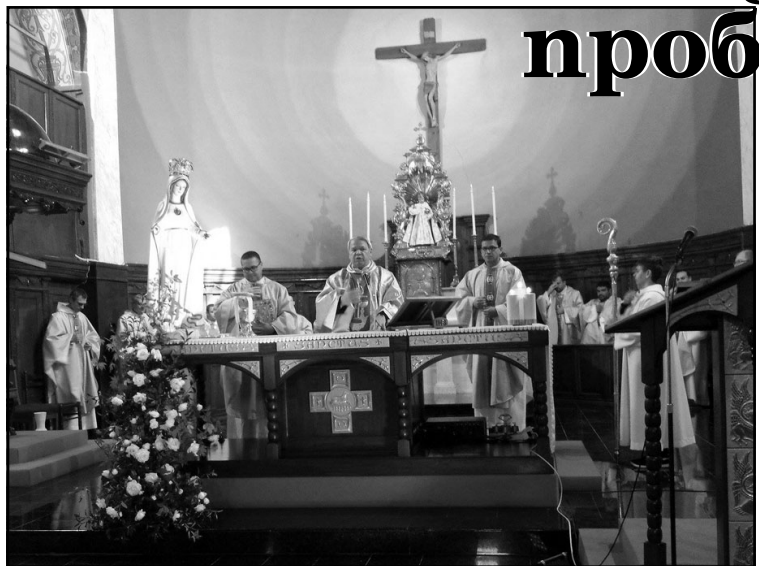
На стр. 9

Пловдив

Път към духовно пробуждане

Стр. 8

Честване
в София на
стогодишнината
на Фатимската
Дева *Стр. 2*

Вечно ще възпява душата ми милостите Господни

Израснах в обикновено семейство, в което по времето на режима не се говореше за Бог, но имах привилегията да получа кръщението на две години и половина, и то в Католическата църква, въпреки че майка ми беше православна. Бог ми дари благодатта на вярата, която започна да се пробужда, когато бях на 16 години. С помощта на монс. Георги, който ни подготви за тайнствата - първа изповед, миропомазание и първо причастие, започнах да опознавам Бог и вярата. Първият път, когато отидохме при монс. Георги, беше 1 октомври 1991 г.; всъщност не помня датата, но не мога да забравя, че той ни обясни, че е празникът на Малката света Терезка, даде ни по едно изображение на света Терезка и по едно на Кармилска Дева Мария. Обясни ни, че след литургията ще има благославяне на рози и имаше време да си купим рози преди началото на литургията. От проповедта на монс. Георги в онзи ден опознах и обикнах тази светица (първата, с която се запознах) и нейното изображение бе първият религиозен предмет вкъщи - закачих си я в стаята; тогава още нямахем нито разпятие, нито Библия.

Започнах да присъствам на литургия всяка неделя, а след миропомазанието - и всеки ден. Бяхме група младежи (12-15 на брой) между 13 и 19 години, аз бях на 17. Всеки ден се събирахме в черквата за молитвена броеница, после литургия, а след това заедно с монс. Георги понякога се разхождахме по тепетата на Пловдив, понякога играехме футбол, а след това оставахме заедно в двора на катедралата. На тепетата, наблюдавайки залеза, или в градинката на катедралата монс. Георги винаги ни обясняваше неща за вярата, за Бог, за Свещеното писание, а и всеки вторник имаше катехизис за всички присъствали на литургията, всяка сряда се провеждаха духовни беседи за сестрите викентинки, които бяха в катедралата тогава, и за онези, които желаеха да присъстват. В тези беседи монс. Георги ни говореше на теми като молитвата, тишината, различни добродетели и т. н.; с радост помагахме и на сестрите в почистването на храма всяка събота, както и на двора - там по-често през седмицата. Така след около година и половина всекидневно участие в литургията все повече започнах да чувствам, че Бог иска нещо повече от мен. Отначало имах като че вътрешна съпротива, но с помощта на някои приятели от групата - особено семинаристите, някои от които

станаха свещеници - узнах повече за посветения живот и различни негови форми. Всъщност по онова време си мислех, че ако бях момче, бих желала да стана свещеник. Когато прочетох в „История на една душа“, че Малката света Терезка също искала да стане свещеник, но понеже не е възможно, решила да се моли по специален начин за свещениците, а дори когато става кармилтка, казва: „Влизам в Кармил, за да се моля за свеще-

Основателят на общността монс. Обвиар

ниците и за обръщането на грешниците“. Така реших да подражавам на моята любима светица - като се моля и аз по специален начин за свещениците. Въпреки че заради света Терезка идеята за Кармил ме привличаше, на онзи етап се бях спряла на друг избор - да стана посветена мирянка.

По онова време бях студентка в Пловдивския университет. Следвах английска филология и етнология. Професорът по етнология обичаше да дава примери за обичаите и традициите на племената в Папуа Нова Гвинея. Чувствах интерес и желание да изследвам начина на живот по онези места евентуално като етнолог, но и мисли за мисионерска дейност ме спогождаха.

По-късно, след като завърших I курс, две неочаквани благодати и привилегии маркираха пътя, който Бог чертаеше пред мен в нова посока. Монс. Георги ме изпрати първо като делегат на Световната младежка среща в Денвър, Колорадо, САЩ, през август '93, а след това през октомври заедно с още едно момиче от нашата група младежи в катедралата - да учим богословие в

Лугано, Швейцария. Когато монс. Георги ни въвеждаше в истините на вярата и в едно все по-съкровено приятелство с Христос, винаги имах желание да науча повече, особено за Свещеното писание.

По време на литургията, която папа свети Йоан-Павел II отслужи за делегатите в срещата, в проповедта си той подкани младежите като пророк Исая да отговорят на Бог, Който пита: „Кой да изпратя?“, с щедрот: „Ето ме, защото не пратиш мен!“. Тогава Бог започна да пречиства намеренията ми и когато започнах да уча богословие, действително вече желанието да знам повече за Бог и вярата бе съпроводено с не по-малкото желание да споделям с всички знанието, което ще получа, и да правя Бог „познат и обичан от всички“, както желаше Малката света Терезка.

Докато учехме в богословския факултет, епископът на Лугано, който бе отпуснал тези две стипендии по молба на монс. Георги, ни намери и подходящо място, където да ни настани - в диоцезалния колеж „Пий XII“, където беше диоцезалният лицей, в който развиваха дейността си шест филипински сестри от религиозната конгрегация на „Мисионерките катехетки на света Терезка на Детенцето Исус“. Казано накратко, в тази конгрегация с харизмата на християнска формация, извършвана главно чрез катихизис, намерих ведно с мисионерска катехетска дейност и кармилска духовност (по-точно тази на света Терезка). Между другото още в първите дни разбрах, че сестрите имат мисия в Папуа Нова Гвинея.

След две години учене и активно включване в молитвения живот на сестрите и помагане в работата им Бог ме призова неустоймо и аз заминах за Филипините, където конгрегацията е основана (1958) от един филипински епископ. Прекарах 14 години там - 6 месеца като постулантка, 2 години като новистка, след което дадох първи обети за целомъдрие, бедност и послушание в пловдивската катедрала „Свети Лудвиг“ благодарение на поканата на монс. Георги да дам обетите в нея. След това бях назначавана на различни места, в различни диоцези във Филипините и дадох вечните обети пак

във Филипините.

След като сестрата, която беше ръководителка на новистките, когато аз бях новистка, пишеше за процеса за беатификация на нашия основател Божия слуга Алфредо Мария Обвиар (1889-1978) и по време на генералния капитул бе избрана за Генерална началница, тя реши да изпрати мен да продължа работата й по процеса. Така след 14 години катехетска дейност във Филипините ми бе възложена задачата да пиша върху добродетелите на нашия основател като сътрудник на постулатора (този, който придвижва делото за провъзгласяване на блажен или светец) в Рим. Тази рядка привилегия ми позволи да опозная по-отблизо нашия основател и светостта му.

Няколко пъти, когато имаше нужда от сестри в Папуа Нова Гвинея, аз писах, че желая да ме изпратят там, но Бог намери други задачи за мен. Така останах шест години в Рим. Бяхме вече предали документите по процеса на Божия слуга Алфредо Мария Обвиар и отново дойде време за генерален капитул.

Този път избрахме за генерална началница сестрата, назначена в апостолическата нунциатура в Белград. Тя също реши да ме постави на своето място - да продължа работата й там, и в момента съм назначена с други две мои съсестри в Белград. Освен работата в секретариата на нунциатурата, която е отново една привилегия - да сътруднича и да помагам в работата на нунция, представител на Светия отец, там в неделите имам възможност да развивам апостолат според основната харизма на конгрегацията - водя катехизис за подготовка на първопричастници от интернационалната общност, т. е. семействата, които идват на литургията на английски език.

За съжаление съставът на общността не е постоянен, хората работят предимно в посолствата и често са премествани на друго място, затова поне засега няма възможност да се организира група „Приятели на света Терезка“, каквато организация за деца и младежи имаме в много от енориите във Филипините, където присъстват нашите сестри.

Продължавам да желая да

правя Бог познат и обичан навсякъде - в Папуа, а и в България.

Защо бе голяма привилегия да ми се възложи работата по каузата за провъзгласяване за блажен и светец на Божия слуга Алфредо Мария Обвиар? От 286 сестри, всички филипинки, точно на мен, единствената чужденка, ми бе дадено да прочета цялата документация и всички свидетелства на хората, които са го познавали; освен това бях млада и знаех за него от разказите на по-възрастните, някои от които дори го познаваха лично. Божият слуга Алфредо Мария Обвиар беше епископ и също кармилски терциар.

Молитва за изпросване благодати чрез

Божия раб Алфредо

Всемогищи и Вечни Боже, Ти винаги осигуряваш в нуждите Твоя народ, като поставяш пастири да се грижат за него. Ти направи Алфредо Мария верен свещеник, истински пастир на стадото и модел за своите братя свещеници.

Благодарим Ти, че издигна този слуга като пример на смирено послушание на Църквата, мълчаливо и предано свидетелство на Пасхалната тайна на Исус. Ние също Те възхваляваме, че от синовна обич към Мария, Царицата на Кармила, Ти вдъхнови Алфредо Мария да основе общността на мисионерките катехетки на света Терезка, за да изпълняват задачата да евангелизират - неотложна задача за Църквата днес.

В Твоята милосърдна любов дари ни благодатта, за която сега Те молим, така че Ти да бъдеш прославен и Църквата да може да го представи на света като още един свидетел на святост. Чрез нашия Господ Исус Христос, Твой Син, Който живее и царува с Тебе в единство със Светия Дух, Един Бог, през всички векове на вековете. Амин.

Отче наш... Радвай се...

Слава...

Кармилска Дево Марийо,

моли се за нас.

Свети Йосифе, моли се за нас.

Света Тереза на Детенцето

Исус, моли се за нас.

Сестра Мария-Пенка

ДЕРМЕНДЖИЕВА,

MCST (Missionary Catechists of St. Therese of the Infant Jesus)

2

ИСТИНА
VERITAS

Брой 6 (1523)
юни 2017 г.

Честване в София на стогодишнината на Фатимската Дева

13 май 2017 г. - 100 години от явяванията на Света Богородица във Фатима и 20 години от първата процесия, направена в двора на манастира ни през 1997 г.

Тогава група деца от Бялата армия подновяват посветяването си на нея. Днес Франсишку и Жасинта, по чийто пример децата от Бялата армия се стремят да живеят, са издигнати на олтара като светци.

Църквата се изпълва с множество вярващи от двете енории - „Успение Богородично“ и „Свети Йосиф“, стекли се от всички краища на града. Шествието и богослужението се

предвождат от Негово Високопреосвещенство епископ Христо Проиков. Заедно с него участват преподобните архимандрит Благовест Вангелов, отец Петко Вълков, отец Ярослав Бабик от отеците капучини, кармилитаните отец Сречко Римац, който и тази година е в България точно за 13 май, и отец Бернардин Визмег. С тях са и брат Стипо Добош, и брат Божко Рогulich.

Множество инвалидни колелчки с набожни почитатели на Света Богородица напомнят атмосферата на нейните светилища.

След началото на броени-

На стр. 4

ИСТИНА - VERITAS

продължител на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

Директор свещеник Благовест Вангелов

Адрес на редакцията:

1606 София,

ул. „Дюлин планина“ № 7

Тел. (02)41-77-739,

E-mail: istina-v@techno-link.com

Редактор Марко Георгиев

ISSN 0861-6450

Франция. Според френския католически всекидневник „La Croix“ в балотажа на 7 май т. г. 71 процента от католиците във Франция са гласували за Емануел Макрон. Той е получил поздравление от Епископската конференция на Католическата църква във Франция. Емануел Макрон като вярващ католик ще бъде поканен от Светия престол, за да бъде удостоен като държавен глава с титлата „Почетен каноник на Латеранската базилика“ и настанен в кралския трон. Заради набожността, привързаността и големите заслуги на френския народ към Католическата църква Светият престол обявява през 1594 г. Франция за „първородна дъщеря на Църквата“, учредява титлата „Почетен каноник на Латеранската базилика“ и издига трон за кралете на Франция. Пръв носител на титлата е френският крал Анри IV (1589-1610) при понтификата на папа Климент VIII (1592-1605). Крал Анри е протестант, приема католическата вяра и е удостоен с високото звание. В най-новата история на Франция след 1957 г. тази титла е отказана на президентите Жорж Помпиду, Франсоа Митеран и Франсоа Оланд заради антирелигиозните им изяви. Последно тя е дадена на президента Никола Саркози (2007-2012). От 70-милионното население на Франция над 58 милиона са католици, обслужвани от 24 хиляди свещеници, 9500 монахини, 4700 монаси, 1700 дякони, 820 семинаристи в 1500 черкви. Католическата църква ръководи 8719 учебни заведения с над 2 милиона ученици и 35 хиляди студенти.

+++ На 17 май т.г. се проведе 59-ото международно военно поклонничество в Лурд с участието на над 12 хиляди военни от 48 страни под мотото *Dona nobis pacem* - „Дай ни мир“.

Индия. Над 600 хиляди индийски католици томасисти (последователи на апостол Тома) са отпразнували тържествено Възкресение Христово в индийския щат Керала. Според преданието апостол Тома като мисионер през 52 г. е основал в Керала голяма християнска общност, която днес наброява над шест милиона, от които мнозинството принадлежи към Римокатолическата църква. Освен тях има и православни индийци, православни сирийци и англикани, последователи на апостол Тома.

+++ Преди приближаващите общински избори в един от най-големите градове на Индия - Мумбай, радикални индуци торможат християните и ги заплашват, за да се откажат от гласуване. В най-големия квартал на града, населен предимно от католици, индуистите са обезглавили голяма статуя на Богородица. В над 13-милионния град католиците обитават един от големите квартали и имат създадени над 100 организации. Като кандидати в изборите се явяват и много католици.

Израел. Възкресение Христово в Галилея за пръв път е отпразнувано в родния град на света Магдалена - Магдала. Тържествената литургия е отслужена от архиепископ Пиербатиста Пицабала пред стотици католици. Той е обявил черквата под патронажа на света Магдалена и че в нея патронният

празник ще се чества не на литургичния ден на Мария Магдалена - 22 юли, а в първата събота на Възкресението. Света Мария Магдалена е първата свидетелка на Възкресението и на този ден е съобщила първа на апостолите радостната вест.

Аржентина. Министърът на външните работи на Аржентина Сусана Малкора е посетила папа Франциск. След половинчасов разговор в приятна атмосфера папата е заявил, че тя е последният аржентински политик, който той приема преди изборите в Аржентина. След изборите той ще реши кога да посети родината си.

Германия. Германското списание „Фокус“ е публикувало данни на статистическия институт „Емнид“ за посещаемостта на германците по време на великденските празници. В западногерманските провинции (бившата ФРГ) 29 процента от християните са посетили храмовете, а в източните провинции (бивша ГДР) - едва 17%. От 82-милионното население на Германия католиците са 24 милиона, протестантите - 23 милиона, мюсюлманите - 4 милиона, будисти и юдеи - по 200 хиляди, а около 20 милиона не са обявили религиозна си принадлежност.

+++ Германският скулптор Йозеф Нойщифтер е започнал изработването на паметник на почетния папа Бенедикт XVI. Той ще бъде поставен пред черквата „Свети Яков“ в Регенсбург и ще бъде открит на 12 септември т. г. по повод посещението на Бенедикт XVI в града през 2006 г.

Словакия. Словашкият премиер Роберт Фицо е поканил папа Франциск да посети страната. Поканата е отправена при визитата на 27-те правителствени делегации при папата във връзка с 60-годишнината от създаването на Европейския съюз. Папата е обещал да „намери време“, за да посети „любимия словашки народ“.

Русия. На общо събрание в Сочи архиепископ Клеменс Пикел (55) е бил избран за председател на Епископската конференция на Католическата църква в Русия; досегашен председател беше архиепископ Паоло Пеци (56).

+++ Генералният секретар на Епископската конференция на Католическата църква в Русия епископ Игор Ковалевски е разкритикувал Руската православна църква за забраната на общността „Свидетели на Йехова“.

+++ Част от реликвите на свети Николай, които се съхраняват в базиликата „Свети Николай“ в Бари, са изложени от 21 май до 28 юли за поклонение в православните катедрали на Москва и Санкт Петербург.

Румъния. Във връзка с предстоящото през 2018 г. провъзгласяване за светци на седемте убити от комунистическия режим между 1950 г. и 1970 г. епископи католици от източен обред и по инициатива на Епископската конференция на Католическата църква в Румъния е подписана обща покана - от името на президента Клаус Йоханис, от правителството и от Православната църква на Румъния, до папа Франциск да посети страната. Предвижда се Светият отец да посети светилищата Блайя, Сумулеу-Чук, Мария Радна и Басау. От 23-милионното население на Румъния 1,8 млн. са католици, от тях 400 хиляди са от източен обред.

Италия. Италианските медии описват посещението на папа Франциск в Милано през месец май като „триумфален марш“, посочват огромната популярност на Светия отец, отслужил литургия в големия парк Монца пред над 1.5 милиона богомолци. Споменават се и други рекорди: срещата му с младежите в Бразилия - над 3 милиона млади; литургията в Манила (Филипините) - с над четири милиона души, а според други източници дори с шест милиона вярващи.

+++ На 80-годишна възраст е починал италианският кардинал Атилио Никора. След смъртта му кардиналската колегия наброява 222 членове, от които 117 под 80-годишна възраст и имащи право на конклав.

+++ Италианските медии описват една любопитна история. При посещението си в Милано през май папата обещал да види една болна жена в дома й - г-жа Аделе. По това време обаче тя била в болница поради заболяване на респираторния тракт. Той успял да се свърже с нея по телефона, поз-

дравил я и обещал да се моли за нейното оздравяване. Чудото станало - когато Аделе чула гласа му, се почувствала изведнъж много добре и поискала веднага да си тръгне. Лекарите не й разрешили, но на следващия ден я изписали напълно оздравяла.

+++ Един от най-посещаваните туристически обекти в Рим са фонтаните „Треви“. Със своите 26 метра височина и 50 метра ширина те правят силно впечатление. Любуват им се милиони туристи и хвърлят различни монети с пожелание следващата година пак да посетят Вечния град. След източването на водата се откриват купища различни монети, дори медальони. През 2016 г. служители от римската благотворителна организация „Каритас“ са събрали рекордната сума от 1.4 милиона евро в монети и хиляди японски и китайски монети, много медальони, австралийски долари и др. При предишното източване през 2013 г. са събрани 1.3 милиона евро, а през 2014 г. и 2015 г. фонтаните не работят - те са основно реставрирани и модернизирани. Фонтаните „Треви“ са изградени от инженер Никола Салви (1697-1751) през 1732 г. и осветени от папа Климент XII (1730-1740).

Ватикан. Папа Франциск е изпратил поздравителна телеграма до новия президент на Франция Емануел Макрон: „За Вас лично и за целия френски народ измолвам от цялото си сърце Божия благослов, а за цяла Франция - като първородна дъщеря на Църквата, да продължи и да поддържа християнската традиция и духовно наследство“.

+++ Пътуването до Египет (28-29 април) и до Фатима (12-13 май) са двете последни пътувания на папа Франциск със самолети на компанията „Алиталитя“. За посещенията му в Колумбия (6-11 септември) и в Южен Судан (през есента) ще се използват други авиопревозвачи. Италианската „Алиталитя“ е изпаднала във финансова криза и „се търсят купувачи или чужди инвеститори“, е заявил италианският министър на транспорта Грациано Делрио.

+++ Във Ватикан е основан спортен клуб по крикет „Свети

Петър“, в който участват млади свещеници и семинаристи, които ще се състезават в организирания междурелигиозен турнир с участието на мюсюлмански, индуистки и еврейски отбори.

+++ Папа Франциск е приел оставката на епископа на южния френския град Дакс Ерве Гашиняр заради „слуховете и мълви“ по негов адрес за непристойно пастирско поведение.

+++ Ватиканската банка е пуснала в обращение възпоменателни монети от по 2 евро с ликовите на светците Петър и Павел по повод тяхната мъченическа смърт през 67 г. - преди 1950 години. Изсечените монети са общо 90 хиляди; от тях 80 хиляди са с продажна цена по 18 евро, а 10 хиляди - по 37 евро.

+++ Надя Мурад Таха от язидското малцинство в Ирак - бивша робиня на „Ислямска държава“, се е срещнала с папа Франциск по време на вечерна литургия. Тя е католичка и месеци наред е била подлагана на всякакъв вид насилие. Заедно с две монахини успяла да избяга по време на нападение в Мосул. Тя разказала своята одисея от самото начало - когато била на 20 години. Сега Надя е посланичка на добра воля на ООН в борбата срещу търговията с жени.

+++ Германският йезуит отец Ханс Цолнер (50), член на Папската комисия за защита на децата, е назначен от папа Франциск за съветник в Конгрегацията за клира, която се ръководи от кардинал Бениамино Стела и отговаря за образованието и пастирската дейност на свещениците и дяконите, както и за финансовото състояние на конгрегацията. Отец Цолнер е същевременно и зам.-ректор на Папския григориански университет.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция 40 семинаристи от Австрия - от епархиите Виена, Санкт Пьолтен и Айнщат. Групата е била ръководена от епископ Антон Лайхтфрид - референт за образованието на младите свещеници и семинаристи в Австрия. Светият отец им е пожелал приятно прекар-

На стр. 12

Чудесата на Меджугорие

Като начало на предполагаемите явления на Богородица в Меджугорие, Босна и Херцеговина, се посочва 24 юни 1981 г., когато шест деца заявяват, че са я видели в южната част на града. След това няколко вечери наред тя им се явявала с послание за мир, обръщане, покаяние, молитви и пост. Това място добива голяма известност и става събирателен пункт на много хора. Тук всеки ден, особено вечер, се събират местни и жители от околните селища - католици и православни, и заедно с децата се молят. По указание на децата местен скулптор извайва голяма статуя на Богородица и мястото се превръща в своеобразно светилище, което всекидневно се посещава от хиляди хора. Католическата църква и местният епископ Ратко Перич не признават официално явленията. Но при положение че Меджугорие привлича годишно вече над два милиона посетители, папа Бенедикт XVI учредява през 2010 г. комисия, която да изследва този фено-

мен. Засега няма решение на комисията.

В началото на април 2017 г. папа Франциск изпрати полския архиепископ Хенрик Хозер със специална мисия - да извърши експертна проверка и да предложи компетентно мнение за Меджугорие.

Пред хилядна аудитория архиепископ Хенрик Хозер е заявил на френски език:

„Меджугорие е мястото, където милиони посетители от

цял свят - поклонници, богомолци, откриват онази вяра, която е почти угаснала в техните страни. Тук вярват, надяват се и очакват необходимата небесна подкрепа чрез застъпничеството на Богородица във връзка с пагубното разпадане и разрухата на обществото и семейството. Тук стават и чудеса. Всяка година от тук преминават над 2.5 милиона души от цял свят и Меджугорие е на трето място по

брой посетители в Европа след Лурд (Франция) и Фатима (Португалия). Не без основание Меджугорие носи славата на плодотворна почва за млади католически свещеници. Досега са ръкоположени 610 свещеници - предимно от Италия, САЩ и Германия, които като младежи са посетили Меджугорие и тук са били осенени от духовно призвание. Като най-голямо чудо тук се приемат многобройните изповеди. Дълги години служба в Западна Европа, където изповедта е почти на изчезване. Докато в Меджугорие всяка събота, неделя и празник около 50 млади католически свещеници от Европа и други континенти на различни езици в импровизирани изповедални изповядват поклонници от цял свят, предимно младежи, наредени на опашки за изповед. Подробно осведомявам папа Франциск за случващото се в Меджугорие, което става все по привлекателно.“

Петър КОЧУМОВ,
по „Kathpress“

Храмов празник в Плевен и юбилей от явленията на Божиата майка

От стр. 1

литва. Това стана в нощта на 12 срещу 13 май. В чест на Дева Мария от Фатима бе отслужена и молитвена деветница в енорията. Енористът отец Венци Николов организира бригада от енорията за почистване и освежаване на терена около храма и рязане на дърветата.

По време на празничната литургия заедно с епископ Петко служиха енористът отец Венци, свещениците от плевенската общност отец Ярослав и отец Иринеи, отци салезиани и свещеници от цялата Никополска епархия, дошли с групи вярващи на празника.

Проповед поднесе отец Койчо Димов, енорийски свещеник на Бърдарски геран и Враца. Отец Койчо каза, че „във връзка със 100-годишнината от Фатимските явления ние се обръщаме към прекрасната Госпожа, облечена в нетварната Божия светлина, сияеща, която ни припомня прекрасния знак от Апокалипсиса, XII глава. Тя идва от Небето, за да ни припомни нашето призвание - да живеем като Божии чедра, които да се върнат в дома на Отца. Във Фатима се срещат Небесният вопъл с човешката въздишка и в Непорочното сърце на Богородица

човек намира истинския път за дома на Отца, като Бог му дава четири помощни средства, които Девата от Фатима ни откри. Това са: покаянието - като очистване на душата, молитвата - като сила на душата, удовлетворителните жертви - като умиротворяване на

чо цитира папа Бенедикт, че „Фатима не е затворена страница, а е като небесен часовник, който отмерва нашето време, дадено ни от Бог“.

В края на литургията беше отслужен Акт на лично посвещаване на Дева Мария и почитане на реликвите на бла-

душата, и посвещаването на Непорочното й сърце - като живот на душата“. Отец Койчо разясни тези помощни средства. Покаяние - основният призив във Фатима, но също и първите думи, изречени от Исус в Евангелието: „Покайте се и вярвайте“; ние всеки ден се сблъскваме с нашата човешка нищета, мизерия, окаяност и греховност и имаме нужда да се разкайваме, за да стъпим отново на крака. Молитвата - това е въздишката на сърцето, което се отваря за Бог - човек отговаря на ръката, подадена му от Бог. Удовлетворителните жертви - без тях молитвата ни остава суха (света Тереза от Авила) и постна и няма как да изпълни целта си; и накрая посвещаването на Непорочното й сърце - както е пожелала самата Дева Мария по време на явленията през юни и юли 1917 г. във Фатима. След като показва на децата ада като голямо огнено море, в което пропадат душите на бедните грешници, Дева Мария им казва, че Бог иска да спаси грешниците, като се установи и разпространява почитта към Непорочното й сърце! В края на своята проповед отец Кой-

жените деца от Фатима - Франсишку и Жасинта, вече светци на Католическата църква.

Преди благослова поздрав към вярващите за празника поднесе апостолическият нунций монс. Пекорари. Той съобщи, че на 1 юли в светилището в Плевен ще бъде кардинал Сандри - префект на Конгрегацията на Източните църкви, с когото ще празнуваме 100-годишния юбилей от Мариините явявания. След него епископ Петко Христов поздравя вярващите и разказа как през 1996 г. с другите двама български епископи във Фатима, Португалия, са посветили България и българската църква на Света Дева Мария. Тогава епископ Петко е дал обещание на Божиата майка, че ще посвети черква на нея в Никополската епархия. Поздрав поднесе и г-жа Магда Качмарек от благотворителната организация „Кирхе ин Нот“.

Празникът завърши с почитане и целуване на реликвите на светите пастирчета от Фатима и празничен обяд за всички гости, предложен от отците конвентуалци от общността.

Росица ЗЛАТЕВА

Кардинал Йозеф Кордес в България за представянето на книгата „Керигма“

На 28 април в книжарница „Гринуич“ в София се състоя представянето на книгата на основателя на Неокатекуменалния път Кико Аргуельо „Керигма“. Специално за събитието, организирано от неокатекуменалните общности в България и от фондация „Комуни-тас“, пристигна кардинал Йозеф Кордес от Рим. Той е почетен председател на Папския съвет „Кор унум“, бил е дългогодишен зам.-председател на Папския съвет за миряните, който се занимава с движенията в Църквата. В представянето участваха още преводачът на книгата отец Пламен Гечев, енорист във Видин, православният свещеник от Велико Търново отец Димитър Димитров и журналистката Ива Михайлова. Модератор бе Тони Николов. Сред публиката бяха апостолическият екзарх монс. Христо Проиков, свещеници от София и много миряни, заинтересувани от темата, както и от високия гост.

В своето изказване кардинал Кордес посочи, че „в историята на Църквата голямо обновление е идвало чрез конкретни личности, както се вижда при свети Франциск от Асизи и свети Игнаций Лойола...“. По думите му в края на осемдесетте години на миналия век „местните Църкви не успяваха да разберат новите движения“. Той разказа за Синода на епископите през 1987 г. и за разгорещените спорове между властите относно ролята и мястото на новите движения в Църквата. Нужно е било време, за да се опознаят и приемат тези нови действителности. Но кардиналът свидетелства, че подкрепата

на свети Йоан-Павел II за тези нови начини на известяване на Евангелието в Църквата е била огромна. Именно благодарение на него тяхната дейност е окуражена и успява да се запази.

В изказването си кардинал Кордес се спря подробно на отношенията си с Неокатекуменалния път, за първоначалните трудности в комуникацията с основателите на пътя и за сериозното неразбиране, което срещат сред много владци. Тогавашният заместник на Папския съвет за миряните е впечатлен от силата на възвестяването на Божието слово от страна на Кико, както и от богословските познания на Кармен Ернандес (другият основател на Неокатекуменалния път).

Така по заръка на папа Йоан-Павел II кардинал Кордес участва в изготвянето на писмо, с което Светият отец признава Неокатекуменалния път за „начин на католическо формиране, валидно за обществото и за днешните времена“. Почетният председател на Папския съвет „Кор унум“ сподели, че последвалите реакции са били повече от бурни. Някои дори са му предлагали да напусне Ватикан и да замине нунций в Африка или Латинска Америка. Но Кордес отново получава подкрепата на папа Йоан-Павел II и остава на служба при Светия престол. В заключение кардинал Кордес подчерта обилните плодове за Църквата от страна на Неокатекуменалния път, но добави, че диалогът и съобразяването с местните Църкви е задължителен.

Ива МИХАЙЛОВА

„Никога човешки език не би могъл да изкаже всички блага, които произлизат от причестяването по време на литургия. Грешникът се помирява с Бог. Праведникът добива нови сили. Греховете са заличени. Пороците - сразени. Добротелите и заслугите се умножават. Козните на дявола са провалени.“

Свети
Лоренсо ХУСТИНО

Честване в София на стогодишнината на Фатимската Дева

От стр. 2

цата на фона на химна от Фатима се оформя процесията, водена от кръста и факлите, последвани от хоругвата на свети Йоан XXIII, покровител на храма, сандъчето с намеренията на хората*, изображения на тайните на броеницата, носени от по-големи момичета, и портретите на свети Франсишку и света Жасин-

та, носени от две деца. След тях, украсена с бели рози, на дървена носилка се носи статуята на Света Богородица Фатимска, специално благословена за тази набожност от тогавашния епископ на Лейрия-Фатима Серафим де Соуса Ферейра е Силва (1993-2006). След нея в процесията се нареждат свещенослужителите и посветените и цялото множество народ. Момички десетиците, последвани от размислените на тайните и песента от Фатима, литийното шествие обикаля двора на манастира и се насочва отново към храма. Там, след измолване на литаниите, епископ Христо Проиков

се обръща към всички, припомняйки ни историята и посланието от Фатима, с което ни помага да вникнем повече в значението му за съвременния свят. По по-специален начин се спира на връзката между Дева Мария от Фатима и големия светец на нашето време свети Йоан-Павел II и ни разкрива неща, непознати за нас до този момент. Мислите му ни насочват да се задълбочим и преосмислим нашия личен отговор на това послание.

Богослужението продължава с обожаване на Светото причастие, пред което с наведени глави измолваме молитвите от Фатима, на ко-

ито ангелът и Девата учат трите овчарчета и искат те да се молят от всички. Завършва с благославяне със Светото причастие.

След приключване на общата молитва някои остават в тишината на храма, за да продължат общението с Бог и със своята Небесна майка.

Постепенно всички се събират в двора, където ги очаква малка почерпка и атмосферата е на истински празник. Всеки изразява благодарността и радостта си от преживяното. Тръгва си, носейки в сърцето още по-силно връзката с Дева Мария от Фатима и с очакването на 13 юни.

*** В черквата има поставено сандъче, в което всеки може да остави писмено своите намерения и просби към света Богородица Фатимска. Всеки ден ние ги поднасяме на Бог чрез нейното застъпничество. На 13-о число всеки месец се служи литургия за всички тези намерения. При националното поклонничество през октомври те ще бъдат поднесени в светилището във Фатима.**

Можете да ни изпратите намерения и по пощата, както и по електронната поща: fatima_namerenia@abv.bg.

Сестри евхаристинки

4 ИСТИНА
VERITAS
Брой 6 (1523)
юни 2017 г.

Дева Мария Фатимска - посланик на мира в света

Постоянният наблюдател на Светия престол при Обединените нации в Ню Йорк монс. Бернардино Ауза в изказването си, посветено на 100-годишния юбилей от богородичните явления във Фатима, призова за молитви за мир в Сирия, Корейския полуостров, за прекратяване на насилията в Южен Судан, Сомалия, Йемен, Централноафриканската република, Конго, Украйна и други места по света, разтърсвани от конфликти. „Да се молим още за края на тероризма, преследванията на религиозна, етническа и расова основа, тоталитарните репресии, за края на картелите на дрога и организираната престъпност, трафика на хора, модерното робство и огнищата на насилие и омраза.“

Мария - посланик на мира
„Постоянната мисия“ на Мария като посланик на мира е особено важна днес, в един свят, белязан от над 50 конфликта, които папа Франциск нарече „трета световна война на части“, посочи монс. Ауза. За вярващите нехристияни, за християните, срещащи трудности с католическото и православното почитане на Дева Мария и за скептиците относно чудотворните явления случилото се във Фатима може да изглежда суеверие. Но в католическото богословие това се определя като случай на „частно откровение“.

Трите пастирчета са достоверни свидетели
Когато Църквата признае такава частно откровение, католиците не са призвани да вярват, както вярват в съдържанието на Библията, отбеляза монс. Ауза. По-скоро става въпрос за явления, смятани за достоверни посредством вярата. За Църквата Лусия, Франсиску и Жасинта са достоверни свидетели. Освен това няма елементи, които да противоречат на онова, което Църквата нарича истини на вярата или на разума. Целта на тези частни откровения е да се помогне на хората да разберат и да живеят по-добре учението на Исус в даден исторически момент.

Обръщането е условие за мир
От събитията във Фатима може да се почерпи един мирен план и всеобщ урок за всички народи, подчерта ватиканският представител. Най-спешното засяга нуждата от

истинско обръщане за изграждането на мира, братството и солидарността. Папа Франциск призова международната общност към всеобщо обръщане от идолопоклонничеството на парите, което може да насочи цели народи да пренебрегват бедните. Без това обръщане мирът ще остане само илюзия. Обръщането е условие за мир.

Мирът започва от сърцето
Вторият всеобщ урок за всички народи е свързан с факта, че мирът започва от сърцето. Подражаването на Марииното сърце е пътят към истинския мир. Подобно сърце, писа Бенедикт XVI, е по-силно от оръжията и е способно да промени историята. Но ако в сърцето няма мир, много трудно човек ще бъде помирител, строител и пазител на мира.

Молитвата е средство на мира
Третият всеобщ урок засяга молитвата. Тя е средство за мир и може да промени света. Мария иска да се молим, защото молитвата е незаменимо средство за насърчаването на мира.

Мирът изисква усилията на всички
Последният всеобщ урок от явленията във Фатима засяга необходимостта всички да положат усилия за помирението, завърши ватиканският представител. За да предаде своето послание, Мария не се обръща към държавни глави, дипломати и религиозни лидери, а към три обикновени пастирчета. С това Мария ни казва, че всички имат роля за постигането на мира, също и онези, които светът смята за незначителни, неспособни или твърде млади, завърши монс. Ауза.

„Плътта Ми е наистина храна, и кръвта Ми е наистина питие“ (Йн. 6, 55)

От стр. 1
нашата вяра. Много пъти съм се запитвал дали ние, католиците, сме наясно с това свещенодействие, което отново и отново извършваме в нашите храмове. Черквата отваря врати; влизат хората, които ще участват в литургията. Зазвучава входната песен. Свещеникът започва службата и хората отговарят с думи, които често не са свързани с обичайното всекидневие.

Нека огледаме себе си по време на литургия:

1. Ние ходим на литургия не „по задължение“ или „набожност“. А отиваме, защото самият Господ ни е призовал. Никога не мислете, че отивате на служба, следвайки собствените си крака. Господ е Този, Който ви е поканил. Преди да започне литургията, по-

5. Вярвам с цялата вяра на Църквата. Църквата не е месо за частни сбирки. Църквата е родината на душите.

6. Даровете. С хляба и виното представяме на Господ своя живот, та той да получи храна.

7. Хляб и вино. Ние сме застанали пред Исус, Който ни се дава отново и отново. Обзема ни едно странно чувство - окаяността и величието се срещат. Окаяността е нашият живот. Величието е Бог, Когото получаваме чрез Църквата.

8. Молитва. Вдигаме ръце и отправяме души към Господ. Изпитваме нужда да се молим на Бог, да Му разкажем живота си и да просим от Него никога да не ни лишава от присъствието Си.

9. Агнецът Божий. Идва моментът на духовната храна.

ли те ще забележат, че нося Христос вътре в себе си. Не знам дали светото е влязло в моя живот и дали то ме свързва с останалите.

Как да установя дали храната на Христос изпълва живота ми?

Ако усещам жажда за Господ във всекидневието си. Жажда за истина и за живот, за любов и за отдаване, за великодушие и обич от страна на всеблагия Бог.

Как да установя дали жертвата на Христос наистина ми дава сили?

Ако съм в състояние да обичам безмерно другите - особено слабите и нуждаещите се. Ако съм в състояние да видя в другите възкръсналия Господ. Тогава значи цялата енергия на Евхаристията се е вляла в живота ми.

Само по пътя на отдаващата се любов можем да се приближим и да получим Тялото Христово, за да Го отнесем после в дарохранилницата на своя живот при онези, които не стъпват в Църквата. Животът на всеки католик трябва да бъде един вид ходеща дарохранилница - достолепна и съпричастна с болките и надеждите на нашия свят. Само по този начин Господ ще стане по-видим за хората от нашето време.

А ти добра дарохранилница ли си на Бог?

Следващия път, когато отидете на литургия и когато свещеникът каже „Горе сърцата...“, замислете се добре как ще отговорите на следните въпроси:

1. Какво е мястото на литургията във вашия живот?

2. Как участвате в литургията - мислите, че е само за вас и не обръщате внимание на останалите, или...?

3. Може ли да се счита, че литургията е откъсната от всекидневния живот?

4. Как се отнасяте към най-слабите и към нуждаещите се?

Отец Марио Сантана БУЕНО,
www.buzoncatolico.com

мислете в душата си: „Ето ме, Господи, защото ме повика“.

2. Ние започваме в името на Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух. Направете място на Светата Троица.

3. Изповядваме, че сме грешни. Виждаме се какви сме всъщност спрямо Бог и спрямо другите. Съзнаваме, че сме винаги подканяни да растем в живота - тръгвайки от нашата окаяност, а не от нашето високомерие.

4. Словото. То прониква в нас като скалпел - духовен, оздравяващ. Знае как да бръкне в нас, без да ни унищожи. Пред действието му можем да изричаме само възхвали, които излизат от сърцето и от устата ни.

Той ни се дава, защото ние Го приемаме.

10. Общение. Евхаристията е тайнство на общението. Получаваме Божието величие в своята слабост. Величие, което ни помага да открием Бог като Отец и да открием другите като наши братя.

Ала Евхаристията, която е нещо толкова съкровено, не се превръща в ценност за „вътрешна употреба“. Аз отивам да приема Христос и да вляза в общение с Него, но това не е някакъв механичен акт и показно действие. Аз отивам да Го приема, та животът ми да се изпълни с Неговото присъствие. Аз излизам навън, срещам се с другите посредством житейските бури и тревоги. И не знам да-

Нигерия План за елиминиране на християните в северната част на страната

5 ИСТИНА
VERITAS
Брой 6 (1523)
юни 2017 г.

„Броят на убитите християни се увеличава всекидневно и обшите гробове са пръснати около нас. Нигерийското правителство не само че прави малко или нищо, за да се спре вълната от тероризъм, но смятам, че дори доставя и оръжие на екстремистите.“ Това казва пред папската фондация „Помощ за страдащата църква“ монс. Иозеф Багобири, епископ на град Кафанчан в Нигерия, като описва насилията срещу християните, извършвани от ислямистката групировка на номадското племе фулани в северния нигерийски щат Кадуна. „Организацията, близка до радикалната нигерийска ислямистка секта „Боко Харам“, изби голям брой хора само през изминалата година“, посочва епископът. Последният случай е регистриран на 15 април близо до Кадуна, когато в една черква, при

проведането на литургията за Велика събота, фулани убиват дванадесет души, от които десет католици. Монс. Багобири заявява, че „никой не е арестуван, въпреки че е установена самоличността на извършителите“.

По мнение на епископа голяма част от нигерийската политическа класа принадлежи към племето фулани, като фулани отговарят и за митницата, за имиграцията и за вътрешното министерство. Затова за тях е лесно да пренасят оръжие през границите.

Монс. Багобири призовава „Помощ за страдащата църква“ да доведе до знанието на международната общност терористичната дейност, извършвана от ислямистите фулани. „Крайно време е светът да научи за това“, отбелязва епископът.

„Каритас“ - едно човешко семейство

10 325 души в уязвимо положение получиха дългосрочни грижи и хуманитарна подкрепа от „Каритас“ през 2016 г.

Като структура на Католическата църква „Каритас“ поставя в центъра на своето внимание хората от „периферията на света“, които живеят в бедност и в страдание и които се нуждаят от грижа и подкрепа,

осигуриха ежедневни специализирани грижи и занимания на 222 деца, младежи и възрастни хора с увреждания.

✓ Центровете за обществена подкрепа и центровете за информиране, консултиране,

обучение и подкрепа в селата Ореш и Малчика, „Св. св. Кирил и Методий“ в Куклен, „Том Сойер“ в Русе, „Цветница“ в Малко Търново и „Готови за училище“ в София, дейностите по проектите „Достъп до образователни ресурси“ в с. Баня и „Съботни приключения“ в гр. Раковски предоставиха специализирани грижи на 378 деца в риск.

✓ Мобилният център на „Каритас“ в София предостави здравни грижи и специализирано консултиране на 2128 души, зависими от психоактивни вещества.

✓ Центърът за интеграция в София оказва подкрепа на 287 бежанци и хора, търсещи закрила.

✓ Посредством менторската програма на „Каритас“ 90 души, получили бежански или хуманитарен статут и живеещи в София, намериха приятели, общуването с които им помогна да опознаят по-добре езика, културата, обичаите и нравите в България.

✓ 1200 деца, младежи и възрастни бежанци, настанени в приемателните центрове към Държавната агенция за бежанците в София, участваха в обучителните и занимателните дейности, реализирани по проект „Бежанци“ в София.

Хуманитарна помощ бе предоставена на 4969 души в уязвимо положение, сред които: 510 възрастни, 90 жени в неравностойно положение, 260 деца и младежи, 295 бездомници, 3814 мигранти и хора, търсещи и получили международна закрила.

така че да могат да живеят достойно.

През 2016 г. сътрудниците на „Каритас“ в България осигуриха дългосрочни грижи на 5356 души в уязвимо положение, сред тях:

✓ Мобилните екипи към центровете за Домашни грижи на „Каритас“ осигуриха здравни и социални грижи в домовете на 470 болни възрастни хора.

✓ Благодарение на услугата на „Каритас“ „Кухня на колела“ 25 болни и самотно живеещи възрастни хора от Русе получаваха в домовете си топла храна.

✓ Дневният център на „Каритас“ за възрастни хора в с. Покрован предостави всекидневно социално консултиране, храна и занимания по интереси на 53 възрастни.

✓ Домът за възрастни „Свети Йосиф“ в с. Калояново предостави всекидневни грижи в среда, близка до домашната, на 24 възрастни хора.

✓ Мобилната грижа за бездомни хора в Бургас, приютът за бездомни хора „Добрият самарянин“ в Русе и Центърът за социална рехабилитация и интеграция в Русе предоставиха социални и здравни грижи на 417 бездомни.

✓ Център „Рождество Христово“ в София предостави специализирани грижи на 62 жени в неравностойно положение.

✓ Дневните центрове и центровете за социална рехабилитация и интеграция „Благовещение“ в София, „Милосърдие“ в Русе, „Свети Франциск“ в с. Веселиново, „Дъга“ във Враца и „Свети Викентий“ в Белене

Страницата подготви „Каритас България“

Може да подкрепите „Каритас“, като направите дарение по банков път по следната сметка:

Първа инвестиционна банка
IBAN: BG37 FINV 9150 12BG N08K MX
BIC: FINVBSGF

Основание за плащане: Каритас
Титуляр на сметката: Каритас България
За повече информация може да се свържете с „Каритас България“: caritas@caritas.bg, тел.: 02 944 18 58.

Благодарим ви, че помагаме заедно на хората в нужда!

„Каритас“ в България

Близо 90 бездомни и бедни хора в Бургас получиха пакети с храна от екипа на Центъра за мобилна и стационарна грижа към „Каритас“ - Бургас. Храната е предоставена от Българската хранителна банка и е ценно допълнение към всекидневния топъл обяд, който екипът към мобилния център предоставя на бездомните от града. Освен с обяд сътрудниците на „Каритас“ помагат на бездомниците от черноморския град с лекарства, дрехи, обувки, социални консултации, съдействие пред институции, издаване на документи. Едновременно с подкрепата, оказвана на местата, обитавани от бездомни хора, „Каритас“ създаде и стационарен център, където те могат да се изкъпят, да изперат дрехите си и да получат нови от сътрудниците на „Каритас“.

Всеки петък благодарение на ентузиазма на своите учители децата, посещаващи център „Цветница“ към „Каритас“ - Малко Търново, се учат да месят хляб. Вече знаят много за странджанските обредни хлябове и символи. В дните около Гергьовден децата омесиха традиционни хлябове, които дариха на самотно живеещи възрастни и хора от хосписа в града. Този жест развълнува възрастните хора, които трудно намираща дума изкажат благодарността си към децата.

„Каритас“ - София, и доброволците към организацията бяха отличени с приза „Супер практики“ по време на церемонията на първите годишни награди „Героите“. Те бяха наградени за заниманията си с децата, младежите и възрастните хора, търсещи закрила и настанени в приемателните центрове към Държавната агенция за бежанците, както и в центъра в Бусманци (реализирани по проект „Бежанци“ съвместно със Си Ви Ес); за обучителните дейности и комплексната подкрепа, която оказват на деца и семейства от квартал „Факултета“, посещаващи центъра „Готови за училище“ към „Каритас“; за подкрепата към хора, получили бежански или хуманитарен статут и живеещи в София, помагачи им да опознаят по-добре езика, културата, обичаите и нравите в България (реализирана в рамките на менторската програма на „Каритас“). Инициатор на събитието бе платформата за доброволчество Time Heroes, която чрез наградите цели да се даде гласност на добрите идеи и благотворителните инициативи, които променят съдби и създават по-добра среда за живеене.

От март децата и младежите, посещаващи центъра за социална рехабилитация и интеграция „Благовещение“ към „Каритас“ - София, участват в занимания по музикотерапия три пъти седмично. Това се случва благодарение на стажуващите в центъра студенти от едноименната магистърска програма на Музикалната академия и тяхната преподавателка Петя Кръстева. Всеки от уроците в центъра е посветен на различна тема - любовта, пролетта, приключенията, и включва в себе си разговор, развитие на темата и правене на музика с раз-

лични инструменти и глас. За хората с увреждания музикотерапията е изключително полезна, защото стимулира нервната и имунната система, подобрява мозъчната дейност, концентрацията, фината моторика, груповата работа и не на последно място е много приятна.

Деца от центровете за настаняване на бежанци във „Враждебна“, „Военна рампа“ и „Овча купел“, придружавани от сътрудниците на „Каритас“ - София, взеха участие в Националния шампионат за деца в риск. Събитието бе под наслов „Спортът - достъпен за всички деца“ и се проведе в зала „Арена Армеец“ в София.

В центъра за интеграция на бежанци и мигранти „Света Анна“ към „Каритас“ - София, се проведе трудова борса, целяща да свърже хора, търсещи и получили международна закрила, с представители на бизнеса. Търсещите работа минаха през предварителна подготовка и получиха от служителите на „Света Анна“ ценни съвети относно подготовката на автобиография, явяване на интервю, необходими документи за започване на работа и др. Представители на пет фирми се включиха в трудова борса и проведоха интервюта с желаещите да започнат работа при тях.

Представители на организации „Каритас“ от Европа, сред които и на „Каритас България“, взеха участие в няколко събития, които се проведоха от 10 до 12 май 2017 г. в Брюксел. Това бяха: регионална конференция, форум на ръководителите и работна среща за стандартите на управление на „Каритас Интернационалис“. По време на трите събития присъстващите обсъдиха реакцията на „Каритас“ по отношение на миграционните въпроси, доклад и отчетни документи на „Каритас Европа“ за 2016 г., стандартите за управление на световното семейство на организациите „Каритас“.

„Каритас“ - София, и „Мултикултни колектив“ организираха фестивал на солидарността, който се проведе от 18 до 21 май 2017 г. в София. Събитието постави акцент върху солидарността, разбирането, толерантността в най-широк смисъл между различни групи хора, между културите, поколенията, между човека и природата. Всичко това бе организирано с подкрепата на Столична община.

„Каритас България“ стана член на консултативна работна група към Министерство на труда и социалната политика, разглеждаща въпросите за необходимите промени в социалната политика и законодателството, свързани с предоставянето на социални услуги. В това си качество „Каритас“ разглежда и представя своите становища по редица текущи въпроси в социалната сфера, имащи за цел да бъдат разработени и приложени дългосрочни и ефективни социални политики, водещи до устойчиво подобряване качеството на живот на бедните и уязвимите хора.

Литийно шествие със статуята на Света Богородица Фатимска

13 юни 2017 г.

Първа радостна тайна:
Ангелската благовест на Дева Мария

Мария - хранилище на Благата вест - Майка на нашето обръщане

Евангелски текст: „Измежду фарисеите имаше един човек на име Никодим... Той дойде при Исуса нощем и Му рече: Рави, знаем, че си учител, дошъл от Бога... Исус му отговори и рече: Истина, истина ти казвам: ако някой се не роди свише, не може да види царството Божие. Никодим Му казва: Как може човек, бидейки стар, да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? Исус отговори: Истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие; роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. Недей се чуди, задето ти казах: вие трябва да се родите свише“ (Ин. 3, 1-7).

„Искате ли да се принесете в жертва на Господ, като приемете от все сърце страданията, които Той ще ви изпрати за изкупление на толкова много грехове, които обиждат Божието величие, за обръщането на грешниците и като удовлетворение за всички богохулства и оскърбления на Непорочното Сърце Мариино?“

Майко, молим те за тези, които грехът е отдалечил от Бог. Научи ни да се грижим за тях, обгръщайки ги с нашите молитви и жертви, така че да могат да се родят отново. Молим те, помогни ни да осъзнаем, че сме отговорни за спасението на нашите братя и сестри и да не спираме да вярваме в тяхното обръщане към Бог.

Втора радостна тайна:
Марииното посещение при света Елисавета

Мария - жива Дарохранителница - ни учи да се молим и да съзерцаваме Исус чрез молитвената броеница

Евангелски текст: „И като разпусна народа, Той се качи на планината, за да се помоли насаме; и вечерта остана там самичък“ (Мт. 14, 23).

„Трябва всеки ден да молиште броеницата в чест на Света Богородица на броеницата, за да изпросите мир за света, защото единството тя може да ви го изпроси.“

Майко, благодарим ти за дара на светата броеница, чрез която изпросваме Божията благодат и усещаме твоето покровителство. Молим да ни помогнеш да останем верни на тази могъща молитва, която ни позволява да се срещнем отблизо с теб и с твоя Син.

Трета радостна тайна:
Раждането на Исус в една пещера

Мария - Майка на нашето Спасение - ни окуражава да се доверим на нейното Непорочно сърце

Евангелски текст: „На третия ден имаше сватба в Кана Галилейска и Исусовата майка беше там. Поканен беше на сватбата също Исус и учениците Му. И като се привърши виното, казва Исусу майка Му: Вино нямат. Исус й каз-

ва: Какво имаш ти с Мене, жено? Още не е дошъл часът Ми. Майка Му рече на служителите: Каквото ви каже, сторете“ (Ин. 2, 1-5).

„Бог иска да ни дава Своите благодати и чрез Непорочното сърце на Мария. От това Пречисто сърце хората трябва да ги изпросят.“

Майко, ние прибъгваме към твоето Непорочно сърце, за да потърсим в него твоята утеха и закрила. Молим те да погледнеш милостиво твоите деца, обезсърчени от своите слабости и грешки. Прояви към нас твоята майчинска любов, за да не изгубваме Божията благодат и пътя, който ни води към Божието царство.

Четвърта радостна тайна:
Въведение на Детенцето Исус в храма

Мария - смирената Божия рабиня - се застъпва за нас

Евангелски текст: „А когато Той се приближаваше до Иерихон, един слепец седеше край пътя и просеше; и като чу да минава край него народ, попита: Какво е това? Обадиха му, че Исус Назорей минава. Тогава той завика и каза: Исусе, Сине Давидов, помилуй ме! Тия, които вървяха напред, смъмриха го, за да млъчи; но той още по-високо викаше: Сине Давидов, помилуй ме!“ (Лк. 18, 35-39).

„Молете се, молете се много и правете жертви за грешниците! Спомняйте си, че много души отиват в ада, защото няма кой да се моли и да прави жертви за тях.“

Майко, днес ние заставаме пред твоите нозе, за да ти поднесем всички наши намерения. Ти познаваш нуждите на всеки един от нас и знаеш кое е добро за нас. Молим те, помагай ни все по-силно да вливаме собствените си копнежи и планове в Божията воля, така че тя да бъде това, което ни води. Молим те по-особено за намеренията на Светия отец папата, поднасяйки ти тези, които управляват народите, за да се ангажират с решителност да сложат край на търговията с оръжие, която е причина за толкова невинни жертви.

Пета радостна тайна:
Намирането на Исус в храма между учителите

Да благодарим на Мария - Звезда, която ни посочва къде да търсим Бог

Евангелски текст: „И рече Мариам: душата ми величае Господа и духът ми се зарадва в Бога, Спасителя мой... задето Силният ми стори велико нещо, и свето е името Му“ (Лк. 1, 46-47; 49).

„Ако направят това, което ще ви кажа, много души ще се спасят и ще имат мир.“

Майко, благодарим ти за твоите стъпки до храма, направени в търсене на Исус. Знаем, че никой и нищо не може да ги заличи, стига само ние да имаме очи, за да ги виждаме. Молим те, изпроси ни верността да не се отклоняваме от пътя към храма, но смеело да следваме твоите стъпки, така че да открием Бог.

Светият мъченик Лукилиан, пострадал по време на римския император Аврелиан (на власт 270-275 г., бел.ред.), отначало пребивавал в езическото многобожие и даже бил идолски жрец, вече достигнал почетна старост, украсена със седици и достолепен вид. Живее далече от Никомидия, служейки в капищата на скверните богове.

След това по благодатта на Христос, нашия Бог, Който иска всички да се спасят и никой да не погине, той се убедил в измамността на бесовското и езическото заблуждение, достигнал до познание на истината, повярвал в Единия истинен Бог, нашия Господ Исус Христос, и в старостта се обновила - като на орел - неговата младост. Тогава той се възродил от светото кръщение и с цялата си мисъл и душа се отдал на любовта към Христос. Тогава обяснявал и на другите езичници суетата и пагубността на тяхното нечестие, наставлявал ги по пътя на спасението и със своето учение ги привеждал към Христос и така за мнозина бил пример за обръщане към Бог.

Местните юдеи, като видели, че Лукилиан е преминал от идолопоклонство към християнската вяра и че мнозина по неговия пример и неговото учение оставят идолослужението, присъединяват се към християните и приемат кръщение, се изпълнили с гняв и ненавист. Те го оклеветали от завист и го предали на съда на нечестивите; и Христовият раб бил изправен на разпит пред управителя на Никомидия Силван.

Управителят упорито принуждавал стареца да се отрече от Христос и да се върне към идолослужението, но той отказвал да му се подчини. Тогава управителят се изпълнил с ярост и заповядал да предадат Лукилиан на различни мъки: счупили челостите му, безпоощадно го били с пръчки, качили го надолу с главата и след това - след дълги и люти мъчения - го хвърлили в тъмница.

Там свети Лукилиан намерил четирима юноши, затворени за Христовата вяра: Клавдий, Ипатий, Павел и Дионисий. Той радостно беседвал с тях и ги укрепявал за мъченически подвиг, та като помнят вечната награда на небесата, да не се боят от временните мъки, да не се страхуват от смъртта и да не жалят цветущата си младост за Христос, приготвящ им неувяхващо блаженство в Своето Царство. Те заедно се молели на Бог дни и нощи и се утешавали с надежда в Христос.

След много дни Лукилиан отново бил подложен на мъчения - вече заедно с юношите, и заедно с тях бил хвърлен в горяща пещ. Но всемогъщият Бог проявил над тях Своята чудесна милост - както някога над еврейските юноши, хвърлени във вавилонската пещ; огънят се превърнал в хлад, пламъкът - в роса, обилен дъжд напълно охладил пещта и Лукилиан и юношите

излезли невредими. Езичниците, заслепени от неверие и злоба, приписвали това преславно Божие чудо не на Божията сила, а на възлешеството на християните. Тогава неправоверният съдия осъдил светите мъченици на смърт и ги изпратил в град Византия, за да бъдат умъртвени там.

Когато достигнали Византия, четиримата свети юноши Клавдий, Ипатий, Павел и Дионисий били посечени с меч, а свети Лукилиан - разпънат на кръст, прикован към него с гвоздеи по цялото тяло, и така предал духа си на Бог. Той бил разпънат на кръст от юдеите, както се вижда от трета песен на посветения на него канон, където за това се гово-

то на мъченията, събирала от земята пролятата кръв и я пазела като светиня; когато водели стареца и четиримата юноши във Византия на смърт, тя ги следвала и им служела; а когато светите юноши били посечени, светата дева взела честните им тела и с благоговение ги погребала. След смъртта на свети Лукилиан и светите юноши тя се върнала в Никомидия и продължила да постъпва по същия начин.

Нечестивите узнали, че тя е християнка, хванали я и я отвели на съд при същия управител Силван, който, виждайки че тя остава непоколебима след многото лукави и заплашителни увещания, заповядал дълго и немилостиво да я

Достойни за Небесния чертог

В памет на светия мъченик Лукилиан, четиримата юноши Клавдий, Ипатий, Павел и Дионисий и на светата дева Павла

ри по следния начин: „Юда в древност предаде Избавителя Христос на богоубийците; ти сега бе предаден на беззаконните юдеи“.

Към техния страдалчески венец се присъединила и светата дева Павла. Родена от родители християни, тя от детство хранела в сърцето си гореща любов към Христос, съхранила девството си за безсмъртния Жених и се стараела да бъде достойна за небесния чертог. Осиротяла след смъртта на родителите си и притежавайки имущество, тя обхождала тъмниците и откупвайки от стражите със злато правото да влиза, посещавала затворниците, страдащи за Христос. Тя служела на Христовите раби, давайки им всичко необходимо от своето имущество - на измъчваните от глад и жажда носела храна и питие, на голите давала дрехи, изцелявала наранените и гниещи в язви тела на мъчениците, раните измивала, избърсвала, слагала лечебни пластири и превързвала с чисти кърпи. Целувайки раните им, получени за Христос, тя със сълзи ги молела да се молят за нея на Христос да не я лиши от Своята милост.

Тази избрана Христова невеста ходела и при свети Лукилиан, затворен с юношите в тъмницата в Никомидия, и се наслаждавала на неговите полезни наставления. Когато измъчвали светеца и юношите, тя била свидетелка на техния подвиг и тайно в сърцето си прилежно се молела за тях на Христос - да укрепи Своите раби и да им даде мъжество и помощ да претърпят мъките докрай заради славата на Своето име. Когато народът след края на мъченията се разотивал, тя отивала на място-

бият по голото тяло с колове и пръчки и когато от многото рани тя изнемогнала тялом, но не духом, ангел Господен се явил и я изцелил. Телесното здраве на мъченицата се възвърнало и тя се показала още по-смела и мъжествена в мъките. След това жестоко я били по устата за това, че досадила на мъчителя с укорителни думи. После я затворили в тъмница, след което отново я извели за изтезания и я хвърлили в силно нажежена пещ. Но тя излязла от пещта невредима, защото за нея, както и за предишните свети мъченици, Божията сила унищожила силата на огъня, за да не се докосне горящият пламък до Христовата невеста.

След всичко това мъчителят я осъдил на смърт чрез посичане с меч и я изпратил във Византия, за да претърпи смъртно наказание там, където завършили живота си свети Лукилиан и юношите. Отведена на мястото, където Лукилиан претърпял кръвна смърт за Христос, Христовата мъченица усърдно благодаряла на Бог, удостоявящ я с мъченически венец и общение със светиите. След като прилежно се помолила на своя Господ, тя с радост преклонила под меча девическата си глава и била посечена. Така тя преминала от долното в горното и влязла в небесния чертог, в радостта на своя Господ, увенчана от прелюбезния свой Жених, нашия Господ Исус Христос, с двоен венец - на девството и на мъченичеството.

По „Жития на светиите“, преведени на български език от църковнославянския текст на Чети-миние (,Четъ-Миней“) на св. Димитрий Ростовски

7 ИСТИНА
VERITAS
Брой 6 (1523)
юни 2017 г.

Лагери на селезианите

- ✓ Лагер за момчета - 10-16 юли 2017 г. Отговорник: отец Мартин, GSM 0885 453614
- ✓ Лагер за момичета - 17-23 юли 2017 г. Отговорник: отец Петър Цвъркал, GSM 0895 571574
- ✓ Поход - 31 юли - 5 август 2017 г. Отговорник: отец Георги, GSM 0889 379596
- ✓ Работен лагер - 30 юни - 6 юли 2017 г. Отговорник: отец Георги, GSM 0889 379596

370 години Никополска католическа епархия

Въпреки неблагоприятните условия в България под турско робство Католическата църква поддържа жив интерес към българското население. Търговци от адриатическото крайбрежие развиват активна търговска дейност и установяват взаимни културни контакти; някои от тях се заселват трайно в северозападната част на България. Те носят със себе си и развиват сред нас нов духовен живот. Тази нова общност привлича и рудари от далечна Саксония, водени от интереса към подземните богатства в района около Чипровци и Видин. От историята се знае, че тази област познава католическото вероизповедание от Унгария. Тези предпоставки са повод папа Климент VIII да изпрати през 1595 г. един добър и надежден духовник като визитатор в този все още непознат район. Това е Петър Солинат от Босна. Неговата дейност дава насърчителни резултати сред тази силно вярваща общност на павликанското население и през 1601 г. е учредена Софийската католическа епархия.

По-късно, през 1643 г., се учредява втора католическа епархия, наречена Марцианополска, но много скоро се установява, че нейният епископ Марко Бандулович не успява да постигне добри резултати. Дубровнишката колония, търговците и населението недоволстват и това налага през 1647 г. папата да учреди (или възобнови) нова епархия, наречена Никополска католическа епархия. Неин първи епископ е българският свещеник Филип Станиславов, родом от село Ореш, Свищовско. Той е на работа при папа Урбан VIII и затова идва в България и оглавява епархията през следващата 1648 г., като избира за свое първо седалище с.Трънчовица, където е неговият съученик от Илрийския колеж в Лорето, Италия, Иван Павлов - родом от Трънчовица.

Активната дейност на епископ Станиславов като духовник, общественик и просветен деятел е добре позната. Утвърждава епархията, укрепва енориите, насърчава свещениците. Сред турските власти е различно приет. Получава право да се облича с дрехи и одежди според случая, язди кон и има разрешение да носи оръжие. Обаче не му липсват също неприятелски и клеветнически, заради което е отстранен за цели десет години от поста, след което отново е назначен за епископ - вече в края на неговия земен път. Той почива през 1674 г. в Никопол. Епископ Станиславов е провъзгласен за светец в Трънчовица. Там той основава учили-

ще и строи масивна едноетажна сграда, позната и до днес като „Школата“, за да се учат деца не само от Трънчовица, но и от съседните села. Автор е на първата книга на български със славянски букви, озаглавена „Абагар“, отпечатана през 1651 г.

На поста след него застават 24 титуляри епископи (с настоящия Петко Христов), от които 11 са от конгрегацията на пасионистите. Сред тях е и блаженият мъченик за вярата епископ Евгений Босилков, доктор по богословие и философия, осъден на смърт в съдебен фарс срещу католически духовници през 1952 г.

Епархията бележи подем и обновление, когато Рим изпраща първите мисионери от общността на пасионистите, посрещнати в Трънчовица на 1 май 1782 г. Това са Франческо Ферери и Джакомо Спиранди. От 1805 г. Франческо Ферери е вече епископ на Никополската католическа епархия.

Признателността изисква да споменем епископ Иполит Агосто (1883-1893), който успява да прибере голяма част от оцелелия архив от Букурещ и Сибиу, Румъния, и оттогава седалището на епархията е в Русе. Утвърден духовен ръководител е и епископ Дамян Телелен (1915-1948), оставил трайна диря в епархията и в енориите. След него начело на епархията застава блаженият епископ Евгений Босилков - високо ерудиран духовник, с огромен авторитет не само в рамките на католическата общност, но и сред културните среди в обществото. Той е сред инициаторите за отдаване на заслужена почит

към борците за национално освобождение в Чипровското въстание.

Никополската епархия днес има 16 енории, от които четири са предимно с католици, възвръщени от Банат: Бърдарски геран, Гостиля, Асеново и Драгомирово.

Свещениците, обслужващи енориите, са 15; от тях седмина са пасионисти - петима чужденци и двама българи. Българите са: отец Асен Генцов, роден през 1925 г., и отец Йосиф Йонков, роден през 1923 г.

Никополската католическа епархия, учредена през турското робство, преминава през различни режими, преживява години на възход и тежки периоди на гонения. Днес тя навлиза в XXI в. с богат опит и с пролята мъченическа кръв, от която израснаха, растат и ще израстват нови достойни християни. Бог да ги укрепва и пази! Амин!

Никола КАРАДЖОВ

Към Фатима

Път към духовно пробуждане

„Покаянието е основното послание, което Майката Божия отправя към човечеството в 1917 г. Днес то важи още по-силно.“ Това изтъкна Негово Високопреосвещенство епископ Георги Йовчев, предстоятелствайки тържествената литургия в катедралния храм „Свети Лудвиг“ в Пловдив на 13 май от 10,00 ч. по повод 100-годишнината от първото явяване на Дева Мария във Фатима. С монс. Георги съслужиха свещеници от Софийско-Пловдивската епархия и Апостолическата екзархия. Много поклонници от енориите на епархията, водени от енорийските си свещеници, дойдоха в катедралната черква по повод обявеното епархийно поклонничество и взеха участие в празничната литургия. Негово Високопреосвещенство изтъкна, че в същия момент в голямото светилище във Фатима, Португалия, папа Франциск отслужва божествената литургия и ние духовно се присъединяваме към целия католически свят и към всички хора с добра воля. Също така съобщи, обръщайки се към портретите на Франсишку и Жа-

синта Марто, държани от две дечица първопричастници от енория „Пресвето Сърце Исусово“, че овчарчетата ще бъдат канонизирани и ние вече можем да се молим и литургически на тях.

Монс. Георги съсредоточи своето размишление по време на проповедта върху явлението. В началото той обърна внимание на вярващите върху изображението на Дева Мария, поставено върху олтара. Обясни символиката на статуята на Дева Мария, Царица на Мира - с корона и цялата в бяло. Също така изтъкна, че явлението е изразено тук чрез направената украса от растения в бели и зелени цветове.

Софийско-Пловдивският епископ подчерта, че е важно да си припомним и разберем, че посланието на Майката Божия при явлението в началото на миналия век важи и днес. Бог в Своята милост изпраща Небесната майка, като посочва, че раят съществува и също така открива тайната на ада, защото точно в този момент силите на мрака искат да изкоренят религиозното чувство на християните в Европа. Това са двете основни

неща, които трябва да разберем, каза проповедникът и продължи, че ние, човечете, забравяме ценностите и големия дар на спасението, което ни донесе Исус Христос. Има състояние, в което ще бъдем блажено вечно, ако живеем според евангелските заповеди на Бог. Има и страшно нещо - пъкля. Това явление го напомня на хората, които с лекота се отдават на земните неща и забравят небесните. Покаянието означава осъзнаване на злото, което вършим, и греха, обръщане към Бог и живот с Бог в Неговия Свети Дух, изтъкна монс. Георги.

Негово Високопреосвещенство също така каза, че преди 21 години тримата епископи на епархиите в страната ни са били във Фатима и са направили посвещаване на християните в България на Майката Божия. Днес, по време на тази тържествена литургия, бе подновено това посвещаване.

В края на службата епископът насърчи вярващите да молят броелицата за мир в света. Също така ги призова да не забравят да се молят за своя владица.

Жана СТОЕВА

Възпитанието и семейството - основен фактор за намаляване на престъпността

„Липсата на възможности за работа и други форми на маргинализация подхранват престъпните дейности“. Това посочи монс. Януш Урбанчик, постоянен наблюдател на Светия престол към Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, в изказването си пред Комисията на ООН за предотвратяване на престъпността и наказателното правосъдие.

„Трябва да се съсредоточим върху стратегии за превенция и интеграция, включващи обществена ангажираност, социални политики и възпитание“, заяви монс. Урбанчик. „Необходимо е да се гарантира върховенството на закона. Това изисква усилие от страна на обществото като цяло, за да бъдем единни и кординирани“. Според ватиканския представител ключова роля за предотвратяване на

престъпността имат „сътрудничеството и партньорството“ между „семейството и училищните и религиозните организации, които са в основата на възпитанието на индивида и по този начин в основата на цялото общество. Семейството е мястото, където човек започва да се оформя, да опознава стойността на добродетелите и милосърдието. Там той расте и се учи. Твърде често обаче - подчерта монс. Урбанчик - семействата са засегнати от различни проблеми: бедност, прекалено консуматорство, стремеж към показност, хроничен недостиг на време. Това са фактори, които - доведени до крайност - съсипват семейните връзки. Необходимо е да се насърчи общото благо и да се намали престъпността. Истината е - подчерта монс. Урбанчик - че

подобряването на социално-икономическите условия и предотвратяването на престъпността са две тясно свързани неща“. Ето защо - изтъкна епископът - „борбата за мир, братското отношение и грижата за слабите трябва да бъдат грижа както на обществото и семейството, така също и на социалните и религиозните организации. „Възпитанието с цел уважение и искрен диалог с другите е най-добрият начин за изграждане на бъдещето“ - с тези думи на папа Франциск, казани по време на посещението му в Египет - архиепископът призова ръководните фактори да не изоставят младежите в покрайнините на обществения живот, а да ги интегрират и да признаят техния огромен потенциал.

Любовта в брака

Беседа върху апостолическото следсъборно насърчение
Amoris Laetitia на папа Франциск

Любовта не безчинства. Когато любовта е нежна, тя променя сърцата на другите и им позволява да й се доверят. Положителното отношение винаги посочва добрите качества в другия, докато с отрицателната нагласа не е така. Отрицателното отношение е склонно да посочва недъзите и грешките на другите, като пренебрегва своите. Истинската любов обаче култивира отношенията. Именно защото е съпричастна, нежна и мила в отношенията си с другите, тя ни показва, че всички се нуждаем от нея, за да бъдем социални, а не антисоциални личности. „Този, който обича, е способен да изрече думи на насърчение, които укрепват, затвърждават, утешават и стимулират“ (Amoris Laetitia, 100).

Любовта не търси своето. Вярно е, че човек, за да обича другите, трябва първо да обича себе си. Но също така е вярно, че любовта не бива да е егоистична, насочена само към себе си. Никой няма полза от такава любов. Апостол Павел ни насърчава, като казва: „Не се грижете всеки само за себе си, но и за другите“ (Фил. 2, 4). Тоест ние сме поканени нашето себеотдаване да бъде щедро и искрено, защото „даром получихте, даром давайте“ (Мат. 10, 8).

Любовта не се сърди. Има

моменти, когато човек волно или неволно се възмущава, провокиран от нещо външно, нещо нередно. От опит можем да кажем, че и ние сме изпитвали това чувство на възмущение от нещо несправедливо. В такива случаи като много хора и ние започваме да се сърдим, да мълчим и да избягваме хората, които волно или неволно са ни наранили. Как можем да излезем от такава ситуация? Единственият начин е да говорим за дадения проблем, който е предизвикал нашето възмущение. В никакъв случай не трябва да се оставяме да бъдем надвити от злото (срв. Рим. 12, 21). Апостол Павел ни препоръчва още: „Гневете се, но не грешете: слънце да ви не залязва гневни“ (Еф. 4, 26). „Ето защо денят никога не трябва да завършва без семейно помирение“ (Amoris Laetitia, 104). Изводът е, че прошката е много важна. Не може и не трябва да има любов без прошка и прошка без любов.

Любовта зло не мисли. Нека в никакъв случай да не допускаме озлоблението да влиза в нашия живот. Дори и да

сме сбъркали в нещо, най-краткият път за възстановяването на стабилността и любовта в семейството е прошката. Никой не казва, че това е лесно, но не е невъзможно. Като християни ние трябва да подражаваме на Бог, Който винаги е готов да ни прости, когато се разкайваме горещо за нашите прегрешения.

Любовта не се радва на неправда, а се радва на истината. Въпреки нашите слабости любовта ни издига и прави от нас да бъдем хора, които живеят в истината на любовта. Когато човек истински обича, всяка неправда спрямо обичания от него човек му носи само болка и тъга. Като хора, които се радват на щастието на другите, ние сме благословени от Бог, защото както казва Исус „по-блажено е да се дава, нежели да се взима“ (Деян. 20, 35).

Когато Господ казва: „Не осъждайте и няма да бъдете осъдени“ (Лк. 6, 37), ние се същаме, че любовта всичко извинява. Господ иска от нас да бъдем хора, които да не клеветят своите братя (срв. Иак. 4, 11). Именно злорадствата и завистничеството погубват

най-често семействата. „Съпрузите, които се обичат и си принадлежат, говорят добро за другия, опитват се да покажат добрата страна на своя съпруг, а не неговите слабости и грешки“ (Amoris Laetitia, 113). Всички знаем, че никой не е съвършен освен един Бог, но това не трябва да ни пречи да виждаме доброто в другите, защото и те на свой ред биха могли да видят нещо добро в нас.

Любовта на всичко вярва. Тук се има предвид необходимото доверие, което трябва да си изградим като хора, съпрузи и семейства. Любовта се доверява. Тя не контролира, не преследва, не притежава и не господства над другия.

Любовта на всичко се надява, т. е. тя никога не се отчайва. Благодарение именно на това много семейства успяват да запазят своето единство. Въпреки негодите в живота любовта се оказва сигурен гарант за единството на брака и семейството. Когато съпрузите се борят за любовта си, за семейството си, тук със сигурност любовта има важна роля.

В крайна сметка любовта

всичко претърпява. Истинската любов е непоколебима във всичко. Когато съпрузите по често жертват своето его, те са способни да запазят единството на своето семейство. Любовта ни учи да обичаме другите въпреки всичко. В този смисъл папа Франциск ни казва, че „у него [човека] има аспект на доброто, който ти никога не можеш да пренебрегнеш. Когато се издига до нивото на любовта, на нейната красота и мощ, ти се стремиш само да победиш системите на злото“ (Amoris Laetitia, 118). Любовта е по-силна от злото. В семейството трябва да се култивира тази сила на любовта, за да може по-ефикасно да бъде преборено всяко зло, което го застрашава. Като християни ние всички сме призвани да обичаме въпреки всичко и да бъдем хора, за които любовта да стои в центъра на живота. Нека си пожелаем да бъдем по-смели в добрите дела, твърдо да устояваме на атаките на злото и от сърце да обичаме ближните си така, както обичаме себе си.

Отец Йоан-Милен
НАЙДЕНОВ

Да се приютим под мантията на светлината

От стр. 1

нашите братя епископи, ние обявяваме и дефинираме блажените Франсишку Марто и Жасинта Марто за светии. Ние ги записваме сред светиите, като постановяваме, че те трябва да бъдат почитани като такива от цялата Църква. В името на Отца, на Сина и на Светия Дух. Той председателства литургията за тяхната канонизация по време на двудневното си поклонение във Фатима, Португалия - 12-13 май, за да вземе участие в тържествата за 100-годишнината от явленията на Дева Мария от Фатима. В проповедта си каза: „Яви се на небето... жена, облечена в слънце“. Така ясновидецът от остров Патмос ни казва в книгата Откровение (12, 1), като добавя, че жената е на път да роди син. В евангелието чуваме Исус да казва на своя ученик: „Ето майка ти“ (Йоан 19, 27). Ние имаме майка!

„Толкова красива мадона“, ясновидците от Фатима говореха един на друг, когато се върнаха вкъщи в този благословен 13 май преди сто години. Същата вечер Жасинта не можа да се въздържи и разказа тайната на майка си: „Днес видях Дева Мария“. Те видяха Небесната майка. Много други искаха да споделят това видение, но... не я виждаха. Дева Мария не дойде тук, за да можем да я видим. Ще имаме цялата вечност за това при условие, разбира се, че отидем на небето.

Дева Мария предсказа и ни предупреди за начин на живот, който е безбожен и профанизира Бог в неговите създания. Такъв живот - често предложен и наложен - рискува да отведе до ада. Дева Мария дойде да ни напомни, че Божията светлина обитава в нас и ни защитава, за-

щото както вече чухме в първото четиво, „детето й бе грабнато и занесено пред Бога“ (Откр. 12, 5). В разказа на Лусия трите избрани деца се озоваха заобиколени от Божията светлина, излъчвана от Дева Мария. Тя ги обгръщаше в мантията на светлината, която Бог й беше дал. Според вярата и опита на много поклонници, ако не и от всички, Фатима е повече от други места една мантия от светлина, която ни предпазва тук повече от друго място на земята. Нуждаем се не само да се приютим под защитата на Дева Мария, а също и да я помолим, както се казва в молитвата Радвай се, Царице...: „... покажи ни Исус“.

Скъпи поклонници, ние имаме майка. Като се осланяме на нея като деца, живеем в надеждата, която почива в Исус. Както чухме във второто четиво, „ония, които приемат изобилно благодатта и дара на оправданието, ще царуват в живота чрез Единия Иисуса Христа“ (Рим. 5, 17). Когато Исус се възнесе на не-

бето, той занесе на Небесния отец нашето човешко естество, което прие в утробата на Дева Мария и никога няма да го остави. Като върху една котва нека положим надеждата си върху това човешко естество, което седи в небето отдясно на Отца. Нека тази надежда ръководи живота ни! Това е надежда, която винаги ни подкрепя - до нашия последен дъх.

Утвърдени в тази надежда, ние се събрахме тук, за да благодарим за безбройните благодати, изливани през последните сто години. Всички те преминаха под мантията на светлината, която Дева Мария е разпростряла над четирите ъгъла на земята, започвайки от тази страна Португалия, толкова богата на надежда. Можем да приемем като наши примери свети Франсишку и света Жасинта, които Дева Мария въведе в огромния океан на Божията светлина и научи да обожават Бог. Това е източникът на тяхната сила за преодоля-

ване на противопоставянето и страданието. Божието присъствие стана постоянно в техния живот, както се вижда от настойчивите им молитви за грешниците и желанието им да останат винаги близо до „скрития Исус“ в дарохранителницата. В своите спомени (III, 6) сестра Лусия цитира Жасинта, която току-що била получила видение: „Не виждате ли всички тези улици, всички пътеки и полета, пълни с хора, които викат за храна, но нямат какво да ядат? И Светият отец в Църквата, молейки се пред Непорочното сърце на Мария? И всички тези хора се молят за него!“ Благодаря ви, братя и сестри, че сте тук с мен! Не можех да не дойда тук, за да почета Дева Мария и да й поверя всички нейни синове и дъщери. Под мантията й те не са загубени. От нейната прегръдка ще дойдат надеждата и мирът, които те искат, и аз й препоръчвам всички братя и сестри в кръщението и в нашето човешко семейство, осо-

бено болните и инвалидите, затворниците и безработните, бедните и изоставените. Скъпи братя и сестри, нека се молим на Бог с надеждата, че другите ще ни чуят. И нека говорим с другите със сигурност, че Бог ще ни помогне.

Всъщност Бог ни е създал да бъдем източник на надежда за другите - истинска и постижима надежда, в съответствие със състоянието на живота на всеки човек. С „искане“ и „настойване“ всеки от нас да изпълнява задълженията на своето житейско състояние. (Писмо от сестра Лусия, 28 февруари 1943 г.) Бог извършва обща мобилизация срещу безразличието, което охлажда сърцето и влошава нашето късогледство. Ние не искаме да бъдем мъртвородена надежда! Животът може да оцелее само заради щедростта на другите живи хора. „Ако житното зърно, паднало в земята, не умре, остава си само?; ако ли умре, принася много плод“ (Йоан 12, 24). Господ, Който винаги върви пред нас, каза и направи това. Всеки път, когато преживяваме кръста, Той вече го е изпитал преди нас. Не поставяме кръста, за да намерим Исус. Той е Този, Който в Своето унижение слезе дори до кръста, за да ни намери, да разсее тъмнината на злото в нас и да ни върне към светлината.

С Марината защита нека да бъдем за нашия свят предвестници на зората, съзерцавайки истинското лице на Исус Спасителя, блестящо на Великден. Така нека да преоткрием младото и красиво лице на Църквата, която блести, когато е мисионерска, приветлива, свободна, вярна, бедна на средства и богата на любов.

Материала подготви
Матей ПРОТИЧ

Рождество Христово 1992 г. Само броени дни преди това на летището в София заедно с пътниците слиза и статуя на света Богородица Фатимска - почти в човешки размер. Наметната с хубава пелерина, тя пътува с билет и има своето място в самолета. Това е първото нейно посещение след падането на атеистичния режим. Сега вратите са отворени и тя идва веднага, за да срещне своите изстрадали деца и да им засвидетелства, че те са в сърцето ѝ. Придружават я отец Андрея д'Асканьо от Акуила и група младежи от Италия. Заедно със Света Богородица Фатимска те посещават енории в Южна и в Северна България. На Бъдни вечер те са в София, в нунциатурата на ул. „11 август“ №6. Ремонтът на трудно реституираната сграда още не е приключил, но всичко е с коледна украса. Атмосферата е празнична и изпълнена с радост. В полунощ започва тържествената литургия, отслужена от Негово Високопреосвещенство архиепископ Марио Рици - първия папски нунций в България, в съслужение с отец Андрея д'Асканьо и отец Франческо Анджели. Пее детски хор, сформирани от Марио Георгиев с децата от двете енории в София - „Успение Богородично“ и „Свети Йосиф“. Олтарната маса е във фоайето при входа на нунциатурата, а хористите и малките гости са разположени по стълбището. Една прекрасна коледна нощ заедно със Света Богородица Фатимска, която само преди няколко години не можеше да бъде и сънувана...

В следващите години посещенията се повтарят няколко пъти. Дева Мария от Фатима прекосява цяла България, изслушва молитвите, просбите и благодарностите на много хора по енориите. Присъствието ѝ на няколко пъти в нашия манастир на „Анжело Ронкали“ №2 присъединява към „Бялата армия“ децата, с които работим. Вдъхновени от живота на трите овчарчета Лусия, Франсишка и Жасинта, те се стараят да им подражават и в молитвата, и в жертвите. Редовно се събират в параклиса ни, за да молим заедно броеницата, и се учат всеки ден да подновяват посветяването си на Пренепорочното Сърце Мариино с кратката молитва: „Мамо, на тебе се предавам. Вземи ме такава, каквато съм, и направи ме такава, каквато искаш да бъда“. Днес те са вече големи. Някои от тях са семейни с деца, други свързаха живота си с Бог; някои са тук, други - далеч от България. Но в много моменти под една или друга форма те свидетелстват своята голяма любов към нашата Небесна майка. Спомням си преди години, когато се започна строежът на черквата в Плевен, посветена на Света Богородица Фатимска, едно от тези момичета ми

каза: „Искам да дам нещо за тази черква. Да знам, че поне една тухличка е от мен“. Само едно сърце, което обича Дева Мария, може да има тези мисли...

1997 г. - в Католическата църква последните години от XX век са подготвителни за големия Юбилей на 2000 г. Към всички краища на света тръгват специално благословени статуи и икони на Света Богородица от различни светилища - като едно майчинско поклонничество, което да събира вярващите за молитва и приемане на тайнствата. В България пристига статуя на Света Богородица Фатимска. Този път тя идва от Франция. Отново Дева Мария прекосява страната ни, посеща-

нямахме думи от възмущение. Тя ни носеше по-голяма статуя на света Богородица Фатимска, специално благословена от епископа на Лейрия (под чиято юрисдикция попада светилището във Фатима), за правене на процесии с нея. Това беше подарък от небето, тъй като г-жа Хагер нямаше никаква идея за всичко, което ни свързваше с Дева Мария от Фатима.

С помощта на Константин Иванов направихме дървена носилка, подходяща за тази статуя. И така година след година от 13 май до 13 октомври всеки месец при нас правим литийно шествие с тази специално благословена статуя на Света Богородица, измолвайки брони-

тата. След това в храма прочитаме разказа за съответното явление и продължаваме с преклонение, измолвайки молитвите от Фатима, които децата научиха от ангела и молеха всекидневно с чело, опряно до земята. Според възможностите си вярващите се присъединяват - понякога повече, понякога по-малко. Има кутия за намеренията на богомолците, които те оставят при Дева Мария, а ние всекидневно се молим за техните нужди. На 13-о число литургията се отслужва при нас за тези намерения. В останалото време от 13 октомври до 13 май по-малката статуя на Света Богородица Фатимска посещава семействата, за да усил-

ви за грешниците, защото толкова много души се погубват в ада, понеже никой не се моли и не се жертва за тях.

Когато молите броеницата, след всяка десетица казвайте: О, Исусе, прости ни греховете, предпази ни от вечния огън и въведи в небето всички души, особено онези, които най-много се нуждаят от Твоето мило сърдие.

Жертвайте се за грешниците и често казвайте, особено когато поднасяте жертва: О, Исусе, от любов към Тебе за обръщането на грешниците и за удовлетворение на греховете, извършени срещу Пренепорочното сърце на Мария!

Не обиждайте повече Господ, който вече е толкова обиждан!

Посветете се на моето Пренепорочно сърце! Правете удовлетворително причестяване всяка първа събота на месеца!

През 1917 г. Лусия, Франсишка и Жасинта се вслушаха в гласа на нашата Небесна майка и с много молитви и жертви спасиха Португалия от участие в световната война. Тяхното пълно и всеотдайно предаване на Божията воля, подкрепено от явленията на Света Богородица, помогна за истинското обявяване на вярата на португалския народ.

Днес, през 2017 г., тя повтаря същите думи и на нас. Чуваме ли нейния глас в сърцето си? Вслушваме ли се? Как отговаряме? Вече от една година в България, в Плевен, има официално обявено нейно светилище. Подготвя се национално поклонничество във Фатима през месец октомври. Тази година е година на много надежди, очаквания, на голямо доверие в Небесната ни майка, че светът ще тръгне към по-добро, ще спрат войните, насиления, моралното падение на човечеството... Дева Мария е могъща застъпница пред Бог, но тя не може нищо без нашето участие. Да вземем броеницата в ръцете си и да я молим всеки ден, всеки момент, в който можем. Само така тя би могла да изпроси чудеса от Бог за нашия обръкан свят.

Сестра М. Максимилиана И., сестри евхаристинки

Хронология на едно майчинско посещение

вайки много енории. Вярващите я очакват с нетърпение и се събират около нея, за да ѝ засвидетелстват обичта си и да просят нейното застъпничество пред Бог. Идва ред и на нашия манастир. С радост я приютяваме в малкия ни параклис. След многото пътуване трябва малко да почистим дрехата ѝ. Емануил Манолов поправя короната ѝ там, където е повредена. Една хубава снимка я запечатва в календара на отците салезиани за следващата година.

В дните, когато е при нас, организираме първата процесия с нея в строящия се манастир на улица „Монтевидео“. Придружена от сестрите и децата, Света Богородица пътува към новия манастир с микробус. Там на порталната врата на двора ни очакват събрани вярващите. С процесия отиваме до параклиса на манастира, който все още е на тухла. Вътре ни посрещат Негово Високопреосвещенство епископ Христо Пройков и свещениците. Вратите и прозорците са окичени с цветя. На специално подготвена и украсена маса поставяме Света Богородица. Манастирският параклис се изпълва с молитви и песни. Епископ Христо отправя сърдечни думи към Дева Мария и към присъстващите. Тя, Света Богородица Фатимска, е първата посетителка на новостроящия се манастир.

Само след няколко месеца същата година вече започваме да се пренасяме постепенно в новия манастир. И когато наблюдава май, той е неотклонно свързан с първата посетителка на манастира ни - Света Богородица Фатимска. Тогава, на 13 май, носейки една малка статуя, сестрите направихме първата процесия в задния двор, молейки броеницата. И така: на 13 юни, на 13 юли... до 13 октомври. Молитва, песни, прошения, благодарност. На следващата година поканихме и вярващите. Шестията минаха в предната част на двора. И неочаквано един ден при нас пристигна наша голяма приятелка от Швейцария - Ан Мари Хагер.

10 ИСТИНА VERITAS
Брой 6 (1523)
юни 2017 г.

„Накрая Господжата се издигна над дръвчето и се насочи на изток, докато постепенно изчезна от погледите на овчарчетата. Присъстващите бяха забелязали, че клоните на дръвчето, върху което беше застанала Девата, се извиха и се насочиха към същата посока, като че ли краят на мантията ѝ ги беше повлякъл след себе си...“

13 юни 1917 година.

След няколко месеца обиколка в Софийско-Пловдивската и в Никополската епархия от 4 юни имаме радостта да приемем статуята на Дева Мария от Фатима в Източната епархия. Бяхме щастливи първи да ѝ отворим вратите на нашия малък параклис, който тя изпълни с едно неизразимо присъствие. Като истинска майка приемаше своите чеда, които ден и нощ заставаха в нозете ѝ, за да я молят, да я обичат, да ѝ благодарят...

13 юни 1997 г. - едно вдъхновение, дошло сякаш от нея самата, накара всички ни, в единение с молитвите и тържествата във Фатима, да организираме поклонничество, преминаващо почти през целия град, за да се отправим към параклиса на нашия новостроящ се манастир. В късния следобед няколко коли с поклонници придружаваха микробуса, в който Дева Мария, обкръжена от сестри и вярващи, молитвено прекосяваше многолюдните софийски улици и булеварди. В двора на манастира вече се бяха събрали много вярващи, дошли от всички краища на града, които посрещнаха Девата със запалени свещи. Възпявайки я, шествено се отправиха към параклиса. Макар и в незавършен вид, той беше кра-

сиво подреден с много цветя и свещи. Размерите му се оказаха малки, за да съберат многолюдното хора, дошли да се присъединят към тази първа служба, която се извършваше в него в чест на Дева Мария от Фатима. След измолването на броеницата, съчетано с много песни към Света Богородица, децата от Бялата армия подновиха своето посвещаване. След това всички заедно отправихме към Бог молитвите от Фатима и молитвата за звания. Накрая епископ Христо Пройков поднови посвещаването на България на Дева Мария, направено във Фатима на 21 юни 1996 г. от тримата български епископи. След това се обръна с няколко думи към събралите се вярващи и специално към сестрите евхаристинки, за да изрази своята благодарност за организираните празник на Фатимска Дева Мария. Той подчерта и своята радост, че Дева Мария започва своя път в Католическата екзархия от тази манастирска обител, която е място на надежда за възобновяване не само на едно общество, но и на цялата екзархия.

С химна на Света Богородица Фатимска отново всички шествено се запътиха към колиите, за да прекосят още един път града и придружат Девата до черквата на сестрите кармитки. Останалото множество с песен изпращаше Света Богородица Фатимска, която бавно напускаше манастирския двор и постепенно изчезваше от погледите на всички. И сякаш сърцата им се насочиха в същата посока, като че ли краят от мантията на Девата ги беше повлякъл след себе си.

В. „Истина-Veritas“, бр. 7/1997 г.

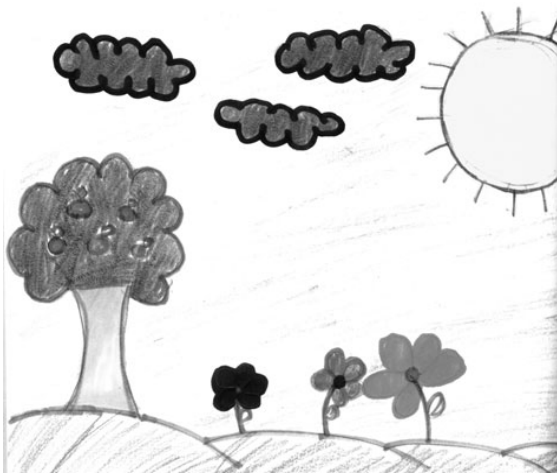
Скъпи папа Франциск,
Много се вълнувам да Ви пиша, както и от всичко, свързано с католическия свят. Винаги съм се питала едно нещо: **лошите хора също ли имат ангели хранители?**

С много обич,

Карла Мари, на 10 години, от Никарагуа

Скъпа Карла,
Всеки от нас си има ангел хранител! Един от начините да помагаме на хората, които вършат лоши неща, е, като се молим техните ангели хранители да им помагат да вършат добрини. Друго, за което можеш да се молиш, е твоят ангел хранител да се сдружи с ангела на човека, който прави нещо лошо. Тогава неговият ангел хранител може да го подтикне да се осъзнае. Децата трябва да помнят, че всеки човек - добър или лош - си има ангел хранител. И може да се моли неговият ангел да се грижи за него. Бог ни дава ангели, за да ни помагат да се променяме, да ставаме по-добри и да вършим неща, които радват Бог.

Ангелите хранители придружават хората,

които вършат лоши неща. Те се опитват да им помагат да осъзнаят грешката си, да разберат, че са тръгнали по лош път. Нашите ангели ни помагат да мислим добри неща и като цяло се грижат за нас. Разбира се, някои хора невинаги слушат своите ангели хранители. А някои почти никога не ги слушат. Но техните ангели винаги ги придружават. Винаги.

Папа Франциск

Скъпи папа Франциск,
Според теб защо децата трябва да ходят на катехизис (вероучение)? Хареса ми, когато ти се появи на брошурата на кампанията „Братство“. Ела отново в Бразилия! Бих искала да те видя.

Прегръдка и целувка.

Ана Мария, на 10 години, от Бразилия

Скъпа Ана,
Може да ходиш на катехизис, за да опознаеш Исус по-добре! Ако имаш приятелка, сигурно ще ти е приятно да прекарвате време за-

едно и да я опознаваш по-добре. Ще ти харесва да си до нея, да си играете заедно, както и да опознаваш нейните близки, нейния живот, къде е родена и къде живее. Това е хубаво нещо. Часовете по вероучение ще ти помагат да опознаваш още по-добре Исус като приятел, както и Неговото семейство - Църквата.

Има много начини да опознаваш Исус. Всъщност не само ще научаваш разни неща за Него, а и ще познаваш по-отблизо Исус. Когато търсиш Исус, Той ще идва при теб и ще ти помага да го опознаваш по-добре.

Искам да ти кажа нещо. Може да знаеш много неща за Исус, но това не е достатъчно. Може също да знаеш Неговата история и какво е вършил. Но няма как да опознаеш Исус само като Го изучаваш. Трябва да опознаваш Исус, като четеш Евангелията, като се молиш и като го търсиш във всичко, като правиш добро на хората в нужда и като помагаш на болните. Ако постъпваш така, Исус със сигурност ще идва толкова близо до теб, че да го срещаш и да го опознаваш.

Папа Франциск

Скъпи папа Франциск,
Мама е на небето. Дали ще ѝ пораснат ангелски крилца?

Лука, на 7 години, от Австралия

Скъпи Лука
Не, не, не! Твоята майка е на небето и е прекрасна, красива и изпълнена със светлина. Няма да ѝ пораснат крилца. Тя продължава да ти е майка - такава, каквато я помниш. Само че е по-усмихната отвсякога. Тя те гледа и ти се усмихва, защото ти си нейното момче. Твоята майка е щастлива винаги, когато се държиш добре. А когато не слушаш, тя пак продължава да те обича и да се моли на Исус да ти помага да ставаш по-добър човек. Представяй си я такава: прекрасна, усмихната и изпълнена с обич към теб.

Папа Франциск

Из книгата „Скъпи папа Франциск“. Папата отговаря на писма от деца по света“, изд. Нова българска медийна група холдинг, София, 2016 г.

Франция

Споразумение за реставрация на катедралата „Парижката Света Богородица“

Подписано е рамково споразумение, което предвижда заделене на 60 милиона евро за период от 10 години за реставрация на катедралата „Парижката Света Богородица“. Това съобщава парижкият диоцез в комюнике, в което се казва, че споразумението е било подписано от министъра на културата г-жа Одри Азуле и от архиепископа на Париж кардинал Андре Вен Троя.

Работите по реставрацията ще се отнасят до частта за хора, арките на кораба, стъклописите, портала на тран-

септа, статуите в ризохранилището. Дейностите ще бъдат финансирани от Министерството на културата и от спонсори, които ще търси фондацията Avenir du patrimoine a Paris (Бъдеще за

културно-историческото наследство на Париж - б. р.) под егидата на фондацията „Нотърдам“. Приносът на държавата ще е от 2 милиона годишно и няма да бъде „в ущърб на действията, провеждани паралелно по отношение на всички исторически паметници“.

11 ИСТИНА VERITAS
Брой 6 (1523)
юни 2017 г.

ЧАСТ ТРЕТА
Животът в Христос
Раздел първи
Призванието на човека:
Живот в Духа
Глава трета
Божие спасение:
Законът и благодатта
Член 2
Благодат и оправдание
III. Заслугата

2011 Христовата любов е изворът в нас на всичките ни заслуги пред Бог. Благодатта, свързваща ни с Христос с действена любов, осигурява свръхестествените качества на делата ни и следователно на заслугата ни пред Бог, както и пред хората. Светците винаги са имали ясното съзнание, че заслугите им са чиста Божия благодат:

„След изгнание тук, на Земята, надявам се да Ти се наслаждавам в родината, но не искам да натрупвам заслуги за небето, искам да работя само от любов към Теб... В залеза на този живот аз ще се явя пред Теб с празни ръце, защото не искам, Боже, да броиш делата ми. Всички наши правди имат петна пред очите Ти. Затова искам да се облека в Твоята Правда, да получа от Твоята Любов вечно да Те притежавам за Теб самия (...)" (SANCTA THERESIA A IESU INFANTE, Acte d'offrande a l'Amour misericordieux: Recreations pieuses - Prieres (Paris 1992) p. 514-515.).

IV. Християнската святост

2012 „На ония, които любят Бога... всичко съдействува към добро... Защото, които Той е предумислил, тях е и предопределил да бъдат сходни с образа на Сина Му, та Той да бъде първороден между многото братя. А които е предопределил, тях и призовал; и които е призовал, тях и оправдал; а които е оправдал, тях е прославил“ (Рим. 8, 28-30).

2013 „Призивът за пълнотата на християнския живот и съвършенството на любовта е насочен към всички, които вярват в Христос, какъвто и да е техният ранг и положение“ (CONCILIUM VATICANUM II, Const. dogm. Lumen gentium, 40: AAS 57 (1965) 45). Всички са призвани към светостта: „Бъдете съвършени, както е съвършен и Небесният ваш Отец“ (Мат. 5, 48).

„Верните трябва да прилагат силите, които са получили според мярката на дара на Христос... за да придобият това съвършенство, като изпълняват във всичко волята на Отца, да се отдадат с цялата си душа на Славата на Бог и в служене на ближния. Така светостта на Божия народ ще расте и ще носи обилни плодове, както блестящо го доказва историята на Църквата чрез живота на толкова светци“ (CONCILIUM VATICANUM II, Const. dogm. Lumen gentium, 40: AAS 57 (1965) 45).

2014 Духовният напредък е насочен към все по-дълбоко единение с Христос. Това единение се нарича „мистично“, защото участва в Христовата тайна чрез тайнствата - „светите тайни“ - и в Него, в тайната на Светата Троица. Бог призовава всички ни към това дълбоко единение с Него, дори и особени благодати или необикновени знаци на този мистичен живот да са дарени само на някои хора с цел да се изяви безвъзмездният дар, предназначен за всички.

2015 „Пътят на съвършенството минава през Кръста. Няма святост без самоотричане и без духовна борба“ (Вж. 2 Тим. 4). Духовният напредък включва аскеза и умъртвяване на плътта, които водят постепенно към живот в мира и радостта на блаженствата:

„Този, който се извисява, никога не престава да сменя началото с начало, нито началото на все по-великите неща завършва в себе си. Този, който се изкачва, никога не престава да желяе това, което вече познава“ (SANCTUS GREGORIUS NYSSENUS, In Canticum homilia 8: Gregorii Nysseni opera, ed. W. JAEGER-H. LANGERBECK, v. 6 (Leiden 1960) p. 247 (PG 44, 941)).

2016 „Чедата на нашата майка - светата Църква - се надяват именно на благодатта на постоянството и на наградата на Бог, техният Отец, за добрите дела, извършени чрез благодатта Му в общение с Исус“ (Вж. CONCILIUM TRIDENTINUM, Sess. 6a, Decretum de iustificatione, canon 26: DS 1576). Спазвайки същия начин на живот, верните споделят „блажената надежда“ на онези, които Божественото милосърдие събира в „светия град Иерусалим... слизащ от Бога, от небето, стъкмен като невеста, пременена за своя мъж“ (Откр. 21, 2).

Накратко

2017 Благодатта на Светия Дух ни дарява с Божията справедливост. Приобщавайки ни чрез вярата и Кръщението към Страданията и Изкуплението на Исус Христос, Духът ни прави участници в Неговия живот.

2018 Оправданието, както и обръщането има две страни. Под въздействието на благодатта човек се обръща към Бог и се отклонява от греха, приемайки така прошката и правдата свише.

2019 Оправданието съдържа прошка на греховете, освещаване и обновление на вътрешния човек.

2020 Оправданието ни бе заслужено от Страданията на Христос. То ни се дава чрез Кръщението. Възпитава ни за Божията правда, която ни прави праведни и има за цел Божията Слава и Славата на Христос и дара на вечния живот. То е най-превъзходното дело на Божие милосърдие.

Из „Катехизис на Католическата църква“

Да отворим сърцата си за Светия Дух

„Само Светият Дух ни учи да казваме „Исус е Господ“. Това изтъкна папа Франциск в проповедта си на утринната литургия на 22 май в религиозния дом „Санта Марта“ във Ватикан. Папата подчерта, че трябва да отворим сърцето си, за да се вслушаме в Светия Дух и по този начин да дадем свидетелство за Исус Христос.

Светият Дух - дар от Исус, е спътник по пътя на Църквата

„Само Светият Дух - каза папата - ни учи да казваме, че Исус е Господ. Без Светия Дух никои от нас не ще е в състояние да го каже, да го почувства, да го живее. Исус в своето дълго слово към учениците Си казва също: Той ще ви отведе към пълнотата на Истината, ще ни придружава към пълнотата на Истината. Той ще ви научи на всичко и ще ви напомня всичко, що съм ви говорил, казва Исус. Светият Дух придружава всеки християнин по неговия път, Той е спътник и по пътя на Църквата. Това е дарът, който Исус ни прави.“

Да отворим сърцето си за Светия Дух

Светият Дух, продължи папа Бергольо, е „големият дар на Исус, Онзи, който ни помага да не грешим“. Но къде обикновено Светият Дух?, запита ри-

торично папата. Първото литургично четиво от Деянията на апостолите (16, 11-15) ни представя фигурата на Лидия, „която продаваше багрени платове“, на която Господ отваря сърцето, за да приеме Словото Божие. „Господ й отваря сърцето, за да може да влезе в него Светият Дух и тя става Христова последователка. Именно в сърцето ние носим Светия Дух. Църквата Го нарича „нежен гост в сърцето“. В едно затворено сърце Той не може да влезе. Не можем дори да си купим ключовете, с които да отворим сърцата си, защото и това е дар, дар от Бог. Господи, отвори сърцето ми, за да влезе Светият Дух и да ми помогне да разбера, че Исус е Господ.“

Тази, подчерта папата, „е молитвата, която трябва да отпразваме през тези дни: „Господи, отвори сърцето ми, за да мога да разбера онова, на което Ти ни научи. За да мога да помня онова, на което Ти ни научи. За да мога да помня Твоите думи. За да мога да следвам Твоите думи. За да стигна до пълнотата на Истината“.

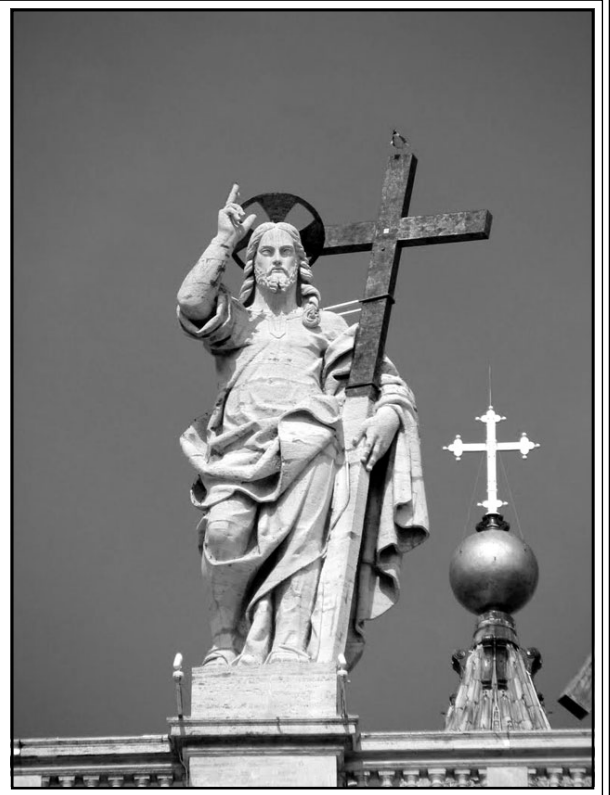
Дали сърцето ни е наистина отворено за Светия Дух?

Сърцето ни, каза папа Франциск, „трябва да е отворено, за да влезе в него Све-

тият Дух и на свой ред ние да се вслушаме в онова, което ни казва Светият Дух“. „Нека се запитаме две неща: дали прося от Господ благодатта сърцето ми да е отворено? Дали се стремя да се вслушвам в Светия Дух, в Неговите внушения, в нещата, които Той казва на сърцето ми, за да вървя напред в живота на християнин и да свидетелствам, че Исус е Господ? Замислете се днес над тези две неща - дали сърцето ми е отворено и дали полагам усилия, за да чуя какво ми казва Светият Дух. Само така ще можем да вървим напред в християнския живот и ще даваме свидетелство за Исус Христос.“

29 юни - свети апостоли Петър и Павел
Патронен празник на Ватикан

Чехия Молитви за разрешаване на политическата криза

По повод кризата в Чешката република Епископската конференция на Католическата църква в страната разпространи декларация, в която призовава вярващите към молитва.

„Ясно разбираме негодуванието в обществото във връзка с политическата обстановка в страната - се чете в декларацията. - Призоваваме вярващите да се молят за нейното разрешаване с уверението, че подкрепяме концепцията за демокрация, основана върху истината, справедливостта, взаимното уважение и отговорността; да се управлява, означава да се служи.“

През май десетки хиляди граждани на Чешката република излязоха по улиците на столицата Прага и някои други градове, за да изразят недоволството си от министъра на финансите Анджей Бабиш поради съмнения за корупция и от „безпрецедентния авторитаризъм“ на държавния глава на страната Милош Земан.

Сестра Войтеха Зикешова, председател на Конференцията на висшите настоятелки на женските религиозни ордени, призова всички да се обединят в молитва за политически мир и да участват в „духовната борба за благо на нацията“.

Президентът Тръмп на аудиенция при папа Франциск

На 24 май сутринта се състоя първата среща на американския президент Доналд Тръмп с папа Франциск. Папата благослови съпругата на президента и по нейна молба освети броеницата в ръцете й.

Тръмп подари на папата издание на произведенията на евангелисткия пастор и борец за граждански права Мартин Лутер Кинг (1929-1968). Папата от своя страна му подари свои книги, последното си послание за мир, в което отправя апел за ненасилие и разоръжаване, и плакета, символизираща мира.

От цялата делегация един-

ствено икономическият съветник на президента Гари Кон, който е евреин, целуна пръстена на папата. Останалите само се ръкуваха със Светия отец. След поздравленията папа Франциск и Доналд Тръмп се оттеглиха за частен разговор.

По време на генералната аудиенция президентът и първата дама посетиха Сикстинската капела.

В програмата на визитата освен аудиенцията при Светия отец и разговори с държавния секретар кардинал Пиетро Паролин бе включено посещение на съпругата на президента Мелани в детската болница „Vambino Gesu“ и среща на дъщеря му Иванка в общността „Сант Егидио“ с жени, жертви на трафика на хора.

По www.catholic-news.bg

Католически свят

От стр. 3

ване на десетдневния престой във Вечния град. Семинаристите ще обходят всички забележителни места, религиозни и исторически паметници.

+++ Папа Франциск е обявил за носители на героични добродетели двама кардинали - вьетнамския Франсоа-Ксавиер Нгуен Ван Туан (1928-2002) и архиепископа на Флоренция кардинал Елия Дала Коста (1872-1961). Нгуен Ван Туан е прекарал 43 години в комунистически лагери. След освобождаването си през 1988 г. отива в Рим и ръководи Папския съвет за човешки права. Архиепископът на Флоренция Елия Коста е използвал легендарния колоездач Джино Бартали (1914-2000) като таен куриер за спасяване на евреите. През 2012 г. кардиналът е записан като „Праведник между народите“ в израелския мемориал на Холокоста. И за двамата кардинали е започнала процедура за провъзгласяването им за блажени.

+++ На вечерна литургия пред много богомолци папа Франциск е посочил, че е наследил две послания от свети папа Йоан-Павел II. Първото послание е „Да вярваме и да се уповаваме на милосърдието на Исус“. Това послание бе в центъра на Извънредната юбилейна година на милосърдието (2015/2016). Второто послание е свързано с Фатима: „Триумф на непорочното сърце на Мария над злото“. Злото в света не може да бъде победено със зли дела, а само със смирение, милосърдие и любов. Нужна е и надежда. Който няма надежда, той не може и да прощава.

+++ Лучета Скарафия, главен редактор на ватиканското

списание за жената Donne, Chiesa, Mondo - „Жени, Църква, свят“, настоява за по-активно участие на жените в живота на Католическата църква. „Ние сме надеждата, опората, дейни посланици на християнството, ние сме основната част на Църквата. Само в религиозните конгрегации жените са 80 процента. Папа Франциск оценява важната роля на жените в живота на Църквата и затова е учредил комисия за установяване на ролята на жените дякони.“ Лучета Скарафия е историк.

+++ Г-жа Аунг Сан Су Чжи, премиер на Мианмар (Бирма) и носител на Нобелова награда за мир (1991), е била приета на частна аудиенция от папа Франциск. Разговорите са били основно за положението в страната, където размириците между единадесетте етнически групи не спират. Тя е помолила папата да съдейства за установяване на мир в страната на предстоящата мирна конференция в Мианмар между враждуващите групи.

+++ Католическата църква в Камбоджа се е увеличила с още 300 млади кхмери. На Възкресение Христово апостолическият викар в столицата Пном Пен Оливие Шмитцслер и отец Венсан Сенешал са покръстили 300 младежи. Общият брой на католиците в тази страна е над 30 хиляди, а само в столицата са 15 хиляди. В страната служат 64 католически свещеници и 125 монахини.

+++ На 6 май в папския апостолически дворец във Ватикан 40 нови папски гвардейци положиха клетва пред папа Франциск. На тържествената церемония са присъствали много гости начело с президентката

на Швейцария Дорис Лойтхард, роднини и близки на новите гвардейци, епископи. Новите 40 гвардейци са от трите провинции на Швейцария - 23 от германската, 13 от френската и 4 от италианската. Папската швейцарска гвардия наброява 110 гвардейци с комендант майор Кристоф Граф. Войниците трябва да са неженени, католици, над 19 години и да са издържали новобрански курсове в швейцарската армия. Те се задължават да служат най-малко две години в гвардията. Папски гвардейци охраняват папата, стоят на стража пред ватиканския дом „Света Марта“, където живее Светият отец, контролират входа и изхода във Ватикан и сътрудничат на ватиканската жандармерия.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция княза на Лихтенщайн Ханс-Адам II и неговата съпруга Мария, придружени от сина им принц-наследника Алоис, съпругата му София и още две дузини членове на голямата фамилия, между които и две кърмачета. Разговорът е продължил около половин час, присъствал е и кардинал-секретарят Пиетро Паролин. Страните са констатирани отличните отношения, като князът е благодарил за голямата помощ, която Католическата църква оказва на княжеството. Той е сред богатите монарси в света и от своя страна също оказва помощ на нуждаещи се хора. Принц Алоис поема властта от баща си през 2004 г. Лихтенщайн е една от четирите най-малки държави в Европа. Населението на княжеството - около 38 хиляди, е изцяло католическо.

Рубриката води
Петър КОЧУМОВ